

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05 interurban 72 și 786, telex sportrom buc. 180.

SPORTUL

4
pagini
30
bani

Anul XXIV Nr. 153 (5587)

Duminică 14 aprilie 1968

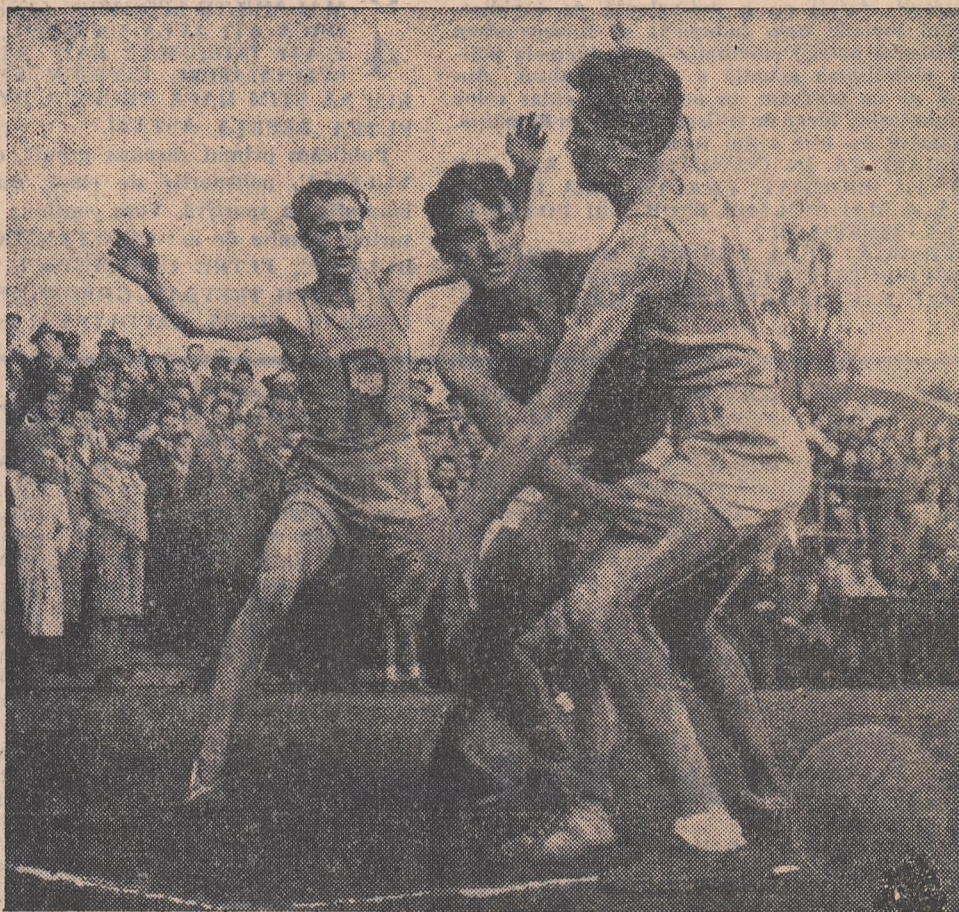
ELENA CEAMPELEA —
COMPORTARE
REMARCABILĂ
LA GIMNASTICĂ
ROMANIA — U. R. S. S.

Elena Ceampelea, într-o săritură la birnă. Foto: T. ROIBU

- INOT, — V. COSTA — A 4-a PERFORMANȚĂ MONDIALĂ A ANULUI ÎN „INTERNATIONALELE” DE LA CLUJ
- SCRIMĂ — ADRIANA MOROȘAN — ÎN FINALA PROBEI DE FLORETĂ A C.M. (tineret) DE LA LONDRA — Amănuntele — în pag. a 4-a

POLISPORTIVITATEA

Probabil:
Meciul de fotbal
Iugoslavia — România
la 16 octombrie

Federația de fotbal din Iugoslavia, printr-o telegramă adresată ieri forului nostru de specialitate, a propus schimbarea datei meciului amical Iugoslavia — România din 15 mai 1968, pentru data de 16 octombrie 1968. Motivul acestei schimbări calendaristice, se spune în telegramă, este participarea naționalei iugoslave în faza finală a campionatului european de fotbal.

O PROBLEMĂ ACTUALĂ?

Inaugurăm în acest număr ancheta privitoare la actualitatea polisportivității și multilateralității ca element de pregătire fizică generală. ASTĂZI (ÎN PAGINA A 2-A) RĂSPUNDE: ING. ION VULESCU, pe care în fotografia de mai sus (stinga) — de la un meci România — Ungaria din 1947 — îl vedeți jucând baschet, unul din nume roasele sporturi practicate de el cu succes în trecut

ROBIN HOOD PE PODIUM

La Kirkley, în comitatul York, se află o piatră de mormânt care consemnează moartea lui Robin Hood la 24 decembrie 1247. Documentul acesta miscător în onoarea eroului popului este desigur fals, pentru simplul motiv că Robin Hood s-a născut doar în legendă. Cu toate acestea el trăiește și astăzi: pentru cei mai vîrstnici — sub chipul cinematografic al lui Errol Flynn, pentru cei mai tineri — din cunoscutele serii de filme ale televiziunii. Iar pentru cititorii fervenți de romane istorice — sub numele de Locksley, pe care i l-a dat Walter Scott.

Robin Hood a înflăcărat imaginația multor tineri cu inegalabila sa măiestrie în trasul cu arcul. Nu-i de mirare deci că a făcut mulți prozești în lume. Tirul cu arcul — ca sport — îi datoră mult. Firește că nimeni nu va nega bogata tradiție a folosirii săgeților și arcului ca arme de vîntoare sau de luptă — tradiție ce nu lipsește din istoria nici unui popor de pe glob. Tradiția aceasta o subliniază etnografia și o celebrează încă și azi, în mari serbări, mai ales popoarele orientale.

Curajul și iscusința dacilor în acest domeniu erau recunoscute. Într-o odă a poetului Romei, Horatius Flaccus, contemporan cu Burebista, citim că dacii „se pricep mai bine decît toți la aruncarea săgeților”. Tradiția tragerii cu arcul la poporul nostru este adesea evocată în cronica lui Neculce sau în povestirile lui Sadoveanu. Să ne amintim și de balada despre Ștefan cel Mare care, alegînd locul unde urma să se ridice mănăstirea Putna, se adresa zăgerilor și mîndrilor săi arcași, zicîndu-le: „Copii, trageți, eu vreau astăzi să mă-ntrac în arc cu voi!”

Fată de evoluția armelor de vîntoare și de luptă, tragerea cu arcul a rămas astăzi firește, un simplu exercițiu sportiv. În primele decenii ale secolului nostru sportul acesta avea alții adepți, înclt s-a socotit necesară includerea lui în programul Jocurilor Olimpice (în care a figurat între 1900 și 1920). De atunci însă, tradiția s-a rupt. Abia în 1964, la Tokio, japonezii au prezentat, demonstrativ, tirul cu arcul practicat de samurai, numit kyudo. Apoi a venit vestea bună care a încălzit inimile arcașilor din cele 39 de țări afiliate la federația internațională: tirul cu arcul va figura din nou în programul Jocurilor Olimpice în 1972.

În țara noastră s-au făcut cîteva încercări de introducere a acestei frumoase discipline, dar pasiunea tirului cu arcul s-au descurajat din lipsa de materiale adecvate. Federația de specialitate, încununată cu atîtea succese în tirul cu arma, ar putea acorda măcar o fărîmă de atenție și acestui frate mai mic al tirului, fără îndoială atrăgător pentru tineret și formînd deprinderi adecvate chiar tirului cu arma.

Robin Hood, în versiune modernă, așteaptă să urce pe podium.

Victor BANCULESCU

FOTBAL

DINAMO BUCUREȘTI-STEAGUL ROȘU 1-0

Lucescu (Dinamo) în acțiune. (Fază din meciul de ieri, Dinamo București — Steagul roșu Brașov). Foto: D. RĂDULESCU — Citii cronica în pag. a 4-a

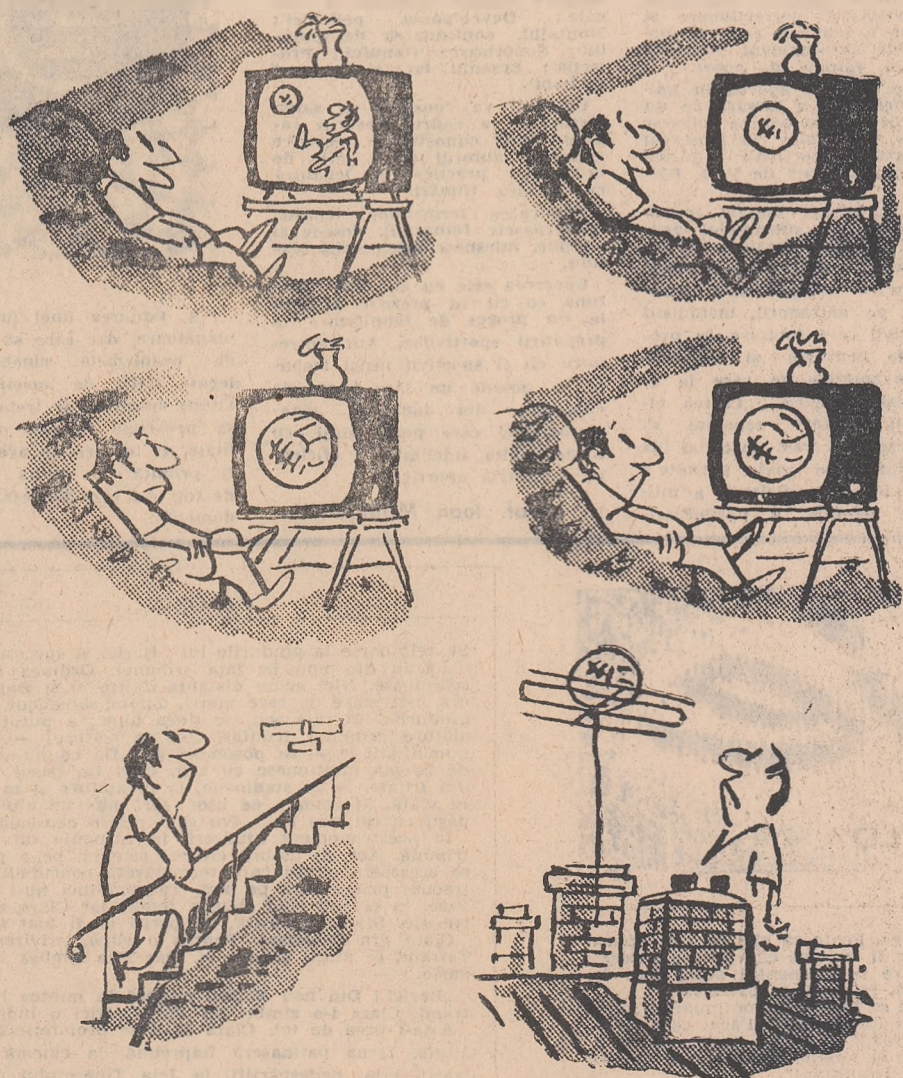
POLONEZII DOMINĂ ÎN CUPA F.R.C.

Spre deosebire de cele precedente, penultima etapă a „Cupei F.R.C.” n-a mai purtat amprenta dinamismului. Deși media orară indică un ritm susținut (avem însă rezerve asupra exactității kilometrajului), plutonul a rulat fără nerv d'a capo al final, rarele și timidele încercări efectuate de cîteva înimoși (M. Virgil, Traikov, Rădăcină, Grigore, Kegel, Soare și Forma) neputînd scoate din anonimat această cursă internațională. Pe ultimii kilometri (cam la vreo 4 de sosire), Andrzej Bławdzin a părăsit Hristache NAUM (Continuare în pag. a 4-a)

În fotografie: Invingătorul etapei, ciclistul polonez Andrzej Bławdzin, este felicitat pentru victorie și pentru titlul de lider în clasamentul „Cupei F.R.C.” obținut după a 3-a zi de întrecere

MATTY

Defecțiune tehnică

AZI
în paginile
2-3
MAGAZIN
SPORTIV

CORUL

RUGBY

Pentru rugbyștii Puiu

E un poem depănîndu-și cadența, cu versuri mereu inedite, pe coala imensă-a gazonului. Din 30 de silabe gilgînd, neistovite, fîșnesc imagini, ritmuri, și totul seamănă tulburător de mult cu poezia.

Citii poemul acesta, cînd drop-golul zboară neașteptat ca o pasăre căuțîndu-și cuibul. Cînd șarjele trec sacadat ca o cadență impetuoasă de odă. Cînd balonul izbește pămîntul, în jintă, o dată cu purtătorul, ca punctul final al unei strofe.

Cînd grămada se adună ca două versuri grele de gînduri. Cînd placajul se ivește, tăindu-și respirația, ca o rimă rară. Cînd jucătorul aleargă în zig-zaguri, ca o idee printr-o obstacolul cuvintelor.

Citii poemul acesta pe coala imensă-a gazonului. Din 30 de silabe gilgînd, neistovite, din svicnetul bărbătesc al balonului, fîșnesc versuri merou inedite cîntînd bărbăția. Și, uneori, totul seamănă tulburător de mult cu poezia.

Mihu DRAGOMIR

POȘTA

MAGAZIN

Răspunde

ION

POȘTAȘU

STEFAN SCINTEREA, BUCUREȘTI. — Ca marior ocazional, la Ploiești, la această tristă întâmplare...

N. PICU, GALAȚI. — Căci ar fi de muzică ușoară Dan Spătaru a jucat fotbal la Știința București, în divizia B.

S. L., TIMIȘOARA. — Ce părete avem de-a face, „poezia-ghetească” care ne-aș ținem-o?

ANDREI PECU, BRAȘOV. — Rocky Marciano, care a „cistigat” meciul electronic cu celălalt campion mondial de box la toate categoriile...

devenit campion mondial la 23 septembrie 1952, învingându-l prin K.O. în repriza a 13-a pe Joe Walcott...

NICOLAE MIRON, COMUNA OTESANI. — Un film fotbalistic cu adevărat de actualitate: Farul: INTUNERIC ÎN PLINĂ ZI.

M. BARBU, PETILA. — Răspunsul e în pagina a 3-a. Felicitări!

G. A., DOROHOI. — Cui ai greșit? 15! Mulți înainte!

nașta sovietică Natalia Kucinșka este bătăieșă față de dv.: are... 19 ani!

ILIE SODOLESCU, COMUNA TILMACIU. — I. Gheorghe Negreș, maestrul la uzele „Republicii”, iar Nicolae Linca lucrează la „Circulație”...

MIRCEA BALTA, PITESTI. — Pornind de la faptul că Ioan Chirilă a preconizat un... trans-

plant de inimă de la Greavu, Gherghel etc. la Pircălab, Dobrin etc., ați făcut o epligramă. Reușită!

Mă dolește (O spun tranșant!) Că scâmbiu așa de rele. Dacă facem un transplant, Să luăm inima lui... Pele!

DORU TOMPEA, TG. MURES. Am citit cu interes cele scrise de dv. Așteptăm articolul promis. Cui privește problema ridicată, desigur că ieșirea lui Koszka față de cochiplerul său, Ștefănescu, portarul Farului, nu se înscrie pe... orbita sportivității...

MIRCEA POPESCU, FĂLTICENI. — Iată virstele care vă întreceră: Coman, 21 ani, Sătmăreanu 21, Dan Coe 27, Greavu 31, Dobrin 21, Ion Ionescu 39, Pircălab 28.

Ilustrații: N. CLAUDIU

POLISPORTIVITATEA

PROBLEMA ACTUALA?

istoria, destul de tînără, a sportului românesc, a cunoscut o strălucită pleiadă de polisportivi, atleți superbi și multilaterali, dotați cu o polivalență de invidiat.

1 ACTIVITĂȚI SPORTIVE, PRACTICAREA CONCOMITENTĂ A MAI MULTOR SPORTURI POATE FI RECOMANDATĂ TINERILOR?

oportunitatea activității polisportive sau a multilateralității, ca pregătire fizică generală, poate comporta desigur numeroase discuții. De aceea, avînd în vedere și importanța ce o prezintă pentru creșterea nivelului calitativ al sportului românesc, anechea întreprinsă de ziarul „Sportul” este binevenită.

Voici încerca să expun, pe scurt, opinia mea în această privință.

Consider că în condițiile de azi ale activității sportive, practicarea concomitentă a mai multor discipline trebuie să fie recomandată tinerilor aflați în perioada de „tinerie sportivă”, în anii de inițiere, de pregătire în vederea obținerii performanțelor, indiferent dacă această perioadă va fi sau nu continuată cu o activitate de performanță.

În acest sens, practicarea concomitentă a mai multor sporturi trebuie să fie înțeleasă sub aspectul multilateralității, pentru îmbogățirea pregătirii fizice generale și a altor calități necesare atît sportivului de performanță cît și oricărui individ al societății contemporane. Dacă noțiunea de polisportivitate este considerată sinonimă cu aceea de multilateralitate, ca pregătire fizică generală, atunci desigur trebuie să fie recomandată sportivilor tineri, din considerentele expuse. Dacă însă facem o distincție între cele două noțiuni — și cred că este mai corect astfel — în sensul de a înțelege prin polisportivitate: practicarea concomitentă a mai multor sporturi, urmărindu-se totodată obținerea performanțelor superioare în fiecare din acestea, atunci cred că în condițiile existente în țara noastră acest gen de activitate nu poate fi recomandabil întrucît nu este favorabil realizării unor rezultate la nivelul cerințelor actuale.

Factorii care determină drumul spre polisportivitate sînt desigur multipli. Amintindu-mi însă împreriurile care m-au condus la practicarea diferitelor sporturi, înclin să cred că elementele principale le constituie, într-adevăr: ambianța, dorința corelată cu posibilitățile fizice, talentul și pasiunea pentru sport, acesta din urmă fiind elementul care te ajută să depășești greutățile inerente unei astfel de activități, greutăți care în trecut erau incomparabil mai mari decît cele de astăzi.

Clubul din care am făcut parte în prima perioadă a activității sportive se situa printre cluburile frunzate ale țării, cuprinzînd secții corespunzătoare majorității ramurilor sportive practice în țară și detinînd la diferite discipline titluri de campion național.

Baza sportivă afectată clubului, deși era departe de un nivel corespunzător ca amenajare și dotare, permitea totuși efectuarea, în același timp, a antrenamentelor la mai multe discipline: fotbal, rugby, baschet.

Clubul din care am făcut parte în prima perioadă a activității sportive se situa printre cluburile frunzate ale țării, cuprinzînd secții corespunzătoare majorității ramurilor sportive practice în țară și detinînd la diferite discipline titluri de campion național.

Baza sportivă afectată clubului, deși era departe de un nivel corespunzător ca amenajare și dotare, permitea totuși efectuarea, în același timp, a antrenamentelor la mai multe discipline: fotbal, rugby, baschet.

Clubul din care am făcut parte în prima perioadă a activității sportive se situa printre cluburile frunzate ale țării, cuprinzînd secții corespunzătoare majorității ramurilor sportive practice în țară și detinînd la diferite discipline titluri de campion național.

Baza sportivă afectată clubului, deși era departe de un nivel corespunzător ca amenajare și dotare, permitea totuși efectuarea, în același timp, a antrenamentelor la mai multe discipline: fotbal, rugby, baschet.

Clubul din care am făcut parte în prima perioadă a activității sportive se situa printre cluburile frunzate ale țării, cuprinzînd secții corespunzătoare majorității ramurilor sportive practice în țară și detinînd la diferite discipline titluri de campion național.

Baza sportivă afectată clubului, deși era departe de un nivel corespunzător ca amenajare și dotare, permitea totuși efectuarea, în același timp, a antrenamentelor la mai multe discipline: fotbal, rugby, baschet.

Clubul din care am făcut parte în prima perioadă a activității sportive se situa printre cluburile frunzate ale țării, cuprinzînd secții corespunzătoare majorității ramurilor sportive practice în țară și detinînd la diferite discipline titluri de campion național.

Baza sportivă afectată clubului, deși era departe de un nivel corespunzător ca amenajare și dotare, permitea totuși efectuarea, în același timp, a antrenamentelor la mai multe discipline: fotbal, rugby, baschet.

Clubul din care am făcut parte în prima perioadă a activității sportive se situa printre cluburile frunzate ale țării, cuprinzînd secții corespunzătoare majorității ramurilor sportive practice în țară și detinînd la diferite discipline titluri de campion național.

Baza sportivă afectată clubului, deși era departe de un nivel corespunzător ca amenajare și dotare, permitea totuși efectuarea, în același timp, a antrenamentelor la mai multe discipline: fotbal, rugby, baschet.

Clubul din care am făcut parte în prima perioadă a activității sportive se situa printre cluburile frunzate ale țării, cuprinzînd secții corespunzătoare majorității ramurilor sportive practice în țară și detinînd la diferite discipline titluri de campion național.

Baza sportivă afectată clubului, deși era departe de un nivel corespunzător ca amenajare și dotare, permitea totuși efectuarea, în același timp, a antrenamentelor la mai multe discipline: fotbal, rugby, baschet.

Clubul din care am făcut parte în prima perioadă a activității sportive se situa printre cluburile frunzate ale țării, cuprinzînd secții corespunzătoare majorității ramurilor sportive practice în țară și detinînd la diferite discipline titluri de campion național.

Baza sportivă afectată clubului, deși era departe de un nivel corespunzător ca amenajare și dotare, permitea totuși efectuarea, în același timp, a antrenamentelor la mai multe discipline: fotbal, rugby, baschet.

Clubul din care am făcut parte în prima perioadă a activității sportive se situa printre cluburile frunzate ale țării, cuprinzînd secții corespunzătoare majorității ramurilor sportive practice în țară și detinînd la diferite discipline titluri de campion național.

Baza sportivă afectată clubului, deși era departe de un nivel corespunzător ca amenajare și dotare, permitea totuși efectuarea, în același timp, a antrenamentelor la mai multe discipline: fotbal, rugby, baschet.

Clubul din care am făcut parte în prima perioadă a activității sportive se situa printre cluburile frunzate ale țării, cuprinzînd secții corespunzătoare majorității ramurilor sportive practice în țară și detinînd la diferite discipline titluri de campion național.

3 IMPREJURĂRILE ACTUALE PERMIT UNUI TINĂR REUȘITA (OBTINEREA DE PERFORMANȚE) ÎN MAI MULTE SPORTURI CONCOMITENT?

4 DACĂ AȚI AVEA UN COPIIL, SPRE CE SPORTURI L-AȚI ÎNDRUMĂ? SAU AȚI PREFERA SĂ SE SPECIALIZEZE ÎNTR-UN SINGUR SPORT? DORIM SĂ ȘTIM DACĂ PROPRIA DV. EXPERIENȚĂ S-AR PUTEA REPEȚI ASTĂZI.

Publicăm primul răspuns primit, cel al inginerului ION VULESCU, polisportiv de clasă, după cum se vede din biografia sa sportivă. Vom continua cu publicarea răspunsurilor primite de la: CONSTANTIN HEROLD, NAE BĂDULESCU, PETRE COSMĂNESCU, DUMITRU TALMACIU, EDITH TREYBAL, GHEORGHE EPURAN, NAE CHICOMBAN, NONEL RACOVITĂ și de la alții.

Am o fetiță de 13 ani, Roxana, care doresc să cunoască și să practice cît mai multe sporturi, și aibă o activitate multilaterală, pentru o dezvoltare armonioasă, pentru a avea o preocupare plăcută și sănătoasă în timpul liber, pentru destindere, pentru formarea caracterului și eventual pentru pregătire în vederea obținerii performanțelor, dacă se va dovedi suficient de dotată.

A învățat să înoate, să patineze și să joace tenis, iar în prezent face parte din secțiile de baschet și de atletism ale Școlii sportive nr. 1. Se pare că este arătaș mai mult de aceste două discipline, ceea ce mă face să cred că și performanțele vor putea apare mai ușor în cadrul acestora. De altfel, după o scurtă perioadă de antrenament, a obținut rezultate bune la atletism, iar la baschet face progrese satisfăcătoare. Viitorul apropiat va arăta dacă aptitudinile el justifică acumntarea pregătirilor într-o anumită direcție precum și disciplina sportivă căreia va trebui să i se dedice treptat pînă ce va ajunge la maturitatea sportivă.

Născut în 1921, căsătorit, inginer, șef de serviciu la Ministerul industriei construcțiilor de mașini, membru al tuturor echipelor naționale de baschet în perioada 1941—1952 (cca. 100 de selecționări), internațional la handbal și volei, selecționat în loturile de rugby și hochei pe gheață (juniori), participant la campionatul național de atletism.

nală și, întrucît pasiunea pentru întrecerea pe terenul de sport a rămas încă nestinsă, particip la campionatul categoriei a 3-a. Desigur că am întîmpinat multe greutăți pentru a putea face față acestei activități și greutățile au fost cu atît mai mari cu cît prima parte a activității sportive am desfășurat-o în paralel cu cursurile școlii politehnice, iar cea de a doua în condițiile unei activități desfășurate ca inginer în turnaturi, ca program pe trei schimburi, dar pasiunea pentru sport, dragostea pentru culorile cluburilor din care am făcut parte și nu mai aceasta (pentru că de avanta-je materiale nu putea fi vorba), m-au ajutat să înving greutățile și să rezolv pozitiv atît problemele sportive cît și pe cele legate de activitatea școlară sau profesională.

În prezent au fost pe deplin asigurate sportului din țara noastră toate condițiile necesare ridicării acestei activități la un nivel superior.

Nivelul performanțelor este însă în strictă dependență de pregătirea fizică, tehnica individuală și tactica folosită de sportivi, elemente a căror perfecționare este urmărită la toate meridianele, în lupta continuă pentru triumful în întrecerea sportivă.

În aceste condiții, metodele de antrenament trebuie stabilite pe baze științifice, iar intensitatea antrenamentului specific fiecărei discipline sportive trebuie să crească în limitele admisibile, cunoscut fiind că acela care se antrenează mai bine și mai mult obține rezultate mai valoroase în condițiile unor talente similare.

Practicarea concomitentă a mai multor sporturi de performanță cred că nu poate permite pregătirea temeinică (suficientă) în fiecare disciplină sportivă, pregătire care să corespundă cerințelor actuale ale sportului românesc.

În consecință, consider că în perioada de „tinerie sportivă” este foarte indicată o pregătire multilaterală pentru realizarea pregătirii fizice generale, în cadrul căreia tîndrul să practice diverse sporturi — activitate care îi va permite să-și cunoască mai bine aptitudinile — dar, odată ajuns la „maturitatea sportivă” și urmărind obținerea performanțelor, să se dedice în exclusivitate disciplinei care îl atrage mai mult și în care consideră că va putea obține rezultate mai bune.

S-ar putea ridica problema practicării în paralel a două sporturi specifice sezonului de iarnă și respectiv sezonului cald. Acestea ar putea fi eventual, cuplate, dar numai înîndu-se seama de criteriile legate de influențele pozitive pe care le pot exercita reciproc și numai pînă la un anumit nivel al măiestriei sportive și implicit al performanțelor urmărite, dincolo de care cred că este indicată totuși renunțarea la polisportivitate pentru intensificarea pregătirii într-o singură disciplină.

În scopul de performanță contemporan s-a înregistrat, pe plan mondial, un uriaș progres, datorîndu-se numeroase recorduri care numai cu câțiva ani în urmă erau considerate limite ale posibilităților organismului omeneș.

A aceste realizări, alături de o serie de științe ca: fiziologia, biochimia, psihologia etc., o contribuție apreciabilă a fost și este adusă de cinematografie, care oferă noi și extrem de utile posibilități de investigare științifică, de cunoaștere, perfecționare și colectare a tehnicilor, tacticii, metodelor de antrenament specifice diferitelor ramuri de sport.

Nu de mult a apărut în Editura Tineretului o lucrare de un real folos pentru cei ce folosesc aparatul de filmat în procesul de pregătire sportivă: „Cartea cineastului amator” de V. I. Bălțatu.

Apariția acestei lucrări constituie un sprijin substanțial pentru toți cineștii amatori în rîndul cărora — fără a greși cîtuși de puțin — trebuie să-l includem și pe antrenorul, metodsștii și sportivii care folosesc, în procesul de instruire și antrenament, avantajele pe care le oferă filmul înșut.

„Cartea cineastului amator” reușește să sintetizeze un vast material de specialitate care poate permite o valorificare mai eficientă a mijloacelor tehnice, a posibilităților

de care le oferă azi aparatul de filmat, de proiectie și materialele fotografice.

Folosind un sul simplu, accesibil și concis, autorul prezintă cu competență „lainele” acestor arte într-o judicioasă succesiune de-a luagului celor zece capitole pe care pentru o mai bună edificare a cititorilor ne vom permite să le enumerăm: Aparatul de filmat; Ce aparat alegem?; Ce trebuie pregătit; Cum se filmează; Filmarul sportului și trucaje; Dezvoltarea peliculei; Montajul, continuarea decauplajului; Sonorizarea filmului; Proiecția; Ecranul lat și ecranul vertical.

Cititorul va constata cu satisfacție că, în cadrul fiecărui capitol, după cunoștințele teoretice generale, autorul dă o serie de îndrumări practice în legătură cu tehnica filmării.

Explicarea termenilor tehnici, numeroasele fotografii, desene și scheme, înlesnesc înțelegerea textului.

Lucrarea este cu atît mai oportună cu cît în prezent asistăm la un proces de tehnizare a pregătirii sportivilor. Atît antrenorul cît și sportivii însiși trebuie să poaseze un larg bagaj de cunoștințe din domeniul cinematografiei care poate sluji cu o nebanuită fidelitate și eficiență măiestria sportivă.

prof. Ioan MUREȘANU

Convorbiri cu domnul Gore

Pagini din jurnal

Primăvara... Așadar, Federația de la început să dea publicității săptămîna de săptămîna și, culmea, cu regularitate unică, comunicate pe marginea etapelor de campionat. Aceste „comunicate de jo”, apar, dacă nu mă-nșel, pentru întia oară în istoria mișcării noastre sportive.

Lumea le primește și privește cu ochi buni. Profesorul dr. docent T. N. de la Facultatea de fizică, domnul R. L. de la Academie și S. B., valmibus, la Tîe-Tac, au încercat (î-am auzit) reacții de o identitate rară: ei sînt unanimi în a susține că ideea comunicatelor constituie un semn de seriozitate. De acord. Seriozitate. Mă surprinde însă — și notez uimirea la acest ceas tîrziu de noapte — că nici unul dintre interlocutorii mei (oameni subțilți cu toții) n-au stabilit (cum e cu putință, cum e cu putință oare?) legătura dintre noțiunea de seriozitate și aceea de gravitate? Legătură inevitabilă: cum aș putea să trec cu vederea pe de fapt că transmiterea comunicatelor ascunde și scoate la iveală o stare ieșită din comun.

Intr-adevăr, fotbalul nostru se arată a fi prima activitate socială (și pînă la ora de față singura) care stîmte lăuntric nevoia de a-și comunica oficial condiția din șapte-n șapte zile. Nici o altă îndeletnicire, nici un organism, nici o realitate contemporană nu utilizează acest procedeu.

Eu citeșc ziarele și revistele, mă interesează de pildă mersul artelor plastice, dar n-am întîlnit comunicate ale Uniunii de specialitate cu privire la evoluția picturii: „În săptămîna de la 5—12 aprilie 1968 s-au deschis două expoziții colective și șapte personale. Numărul vizitatorilor s-a ridicat la 9314. Numărul cumpărătorilor la 3. Se remarcă abundența elementelor non-figurative care crește cu 18 la sută în raport cu săptămîna anterioară. Desenul figurativ scade cu 23 la sută. S-a utilizat cu precădere culoarea

galbenă. Referindu-ne la sculptură, observăm folosirea în proporții masive a unor materiale inedite precum scobitorile, bigudiurile și cutile de Nescafe decocolizate!!!” Nu, nu mi-a fost dat să înlînesc asemenea incunostințări. Și nu îmiîmping, probabil.

După cum nu îmiîmping Florința de stat „George Enescu” nu emite știri hebdomadare despre situația muzicii de cameră, procentajul de violoniști care au întîrziat la repetiții sau de șcherzouri false înregistrate la concertele de simfonia seara. După cum, iarăși, Fabrica de confecții „București” nu ocupă săptămîna două coloane pe marginea situației din domeniul câmășilor colorate și în dungi. De ce absentează asemenea comunicate? Simplu: pentru că nu în firea lucrurilor. Bun! Dar cînd și cum e firea lucrurilor, să transmii comunicate cu frecvență matematică și obligatorie? Cînd? Mi se pare că numai în momente excepționale. Atunci, mi se pare, și numai atunci.

Iată pentru ce eu văd în declanșarea „comunicatelor de jo” un semn (încă unul...) despre preschimbarea, pretutindeni, a fotbalului din joc în altceva, în luptă, în — poate — surogat de conflagrație.

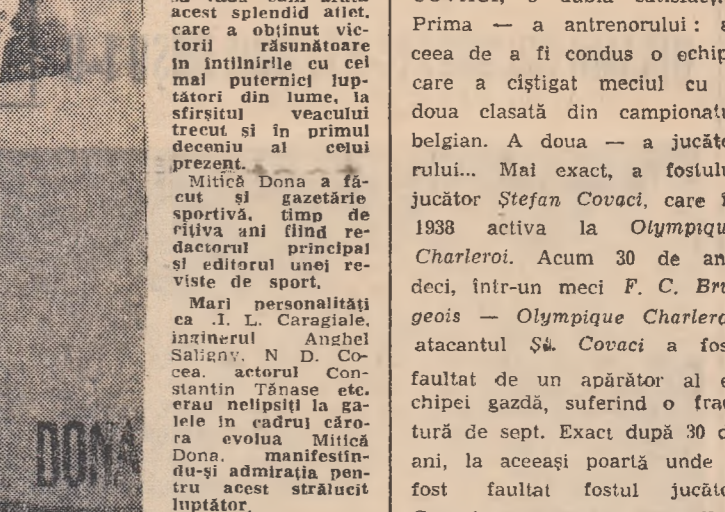
Drept care, în fiecare jo, vom citi cu atenție, interes și îngrijorare comunicatele „marvelui stat major” al fotbalului. Și, cîntărind numărul victimelor (patru jucători răniți la Steaua, șapte la Farul Constanța) terenurile suspendate, demnitatea agresivilor (doi arbitri bătuți cu pietre în cabină la Rimnicu Vilcea) vom mormăi la urechea vreunui amic:

— Vasile, nu-mi sună a bine. Au fost școși din luptă șapte fundași laterali. Cu 50 la sută mai mulți decît săptămîna trecută.

p. conf. AI. MIRODAN

Răz bunare după 30 de ani

Mecul de la Bruges i-a prilejuit antrenorului echipei bucureștene Steaua, ȘTEFAN COVACI, o dublă satisfacție. Prima — a antrenorului: aceea de a fi condus o echipă care a cistigat meciul cu a doua clasată din campionatul belgian. A doua — a jucătorului... Mai exact, a fostului jucător Ștefan Covaci, care în 1938 activa la Olympique Charleroi. Acum 30 de ani deci, într-un meci F. C. Bruges — Olympique Charleroi, atacantul Șt. Covaci a fost faultat de un apărător al echipei gazdă, suferind o fractură de sept. Exact după 30 de ani, la aceeași poartă unde a fost faultat fostul jucător Covaci, actualii săi elevi Voinea și Sorin Avram au marcat cele două goluri ale victoriei împotriva echipei F. C. Brugesois. Ștefan Covaci s-a răz bunat! (M. P.)

Numele lui Mitică Dona, unul dintre cîtoroi luptător greci-romani din țara noastră, este cunoscut, desigur, iubitorilor acestui sport. Ea au acum prilejul să vadă cum arăta acest splendid atlet, care a obținut victorii răsunătoare în întîlnirile cu cel mai puternic luptător din lume, la sfîrșitul veacului trecut și în primul deceniu al celui prezent.

Mitică Dona a făcut și gazetarilor sportivi. După dețiva lui fiind redactorul principal și editorul unei reviste de știri de sport.

Mari personalități ca I. L. Caragiale, inginerul Anghel Salianu, N. D. Coșea, actorul Constantin Tîrnăse, erau nepușii la galele în cadrul cărora evoluia Mitică Dona, manifestîndu-și admirația pentru acest strălucit luptător.

Ch. R.

A 7-a ARTĂ ÎN AJUTORUL SPORTIVILOR

În scopul de performanță contemporan s-a înregistrat, pe plan mondial, un uriaș progres, datorîndu-se numeroase recorduri care numai cu câțiva ani în urmă erau considerate limite ale posibilităților organismului omeneș.

A aceste realizări, alături de o serie de științe ca: fiziologia, biochimia, psihologia etc., o contribuție apreciabilă a fost și este adusă de cinematografie, care oferă noi și extrem de utile posibilități de investigare științifică, de cunoaștere, perfecționare și colectare a tehnicilor, tacticii, metodelor de antrenament specifice diferitelor ramuri de sport.

Nu de mult a apărut în Editura Tineretului o lucrare de un real folos pentru cei ce folosesc aparatul de filmat în procesul de pregătire sportivă: „Cartea cineastului amator” de V. I. Bălțatu.

Apariția acestei lucrări constituie un sprijin substanțial pentru toți cineștii amatori în rîndul cărora — fără a greși cîtuși de puțin — trebuie să-l includem și pe antrenorul, metodsștii și sportivii care folosesc, în procesul de instruire și antrenament, avantajele pe care le oferă filmul înșut.

„Cartea cineastului amator” reușește să sintetizeze un vast material de specialitate care poate permite o valorificare mai eficientă a mijloacelor tehnice, a posibilităților

de care le oferă azi aparatul de filmat, de proiectie și materialele fotografice.

Folosind un sul simplu, accesibil și concis, autorul prezintă cu competență „lainele” acestor arte într-o judicioasă succesiune de-a luagului celor zece capitole pe care pentru o mai bună edificare a cititorilor ne vom permite să le enumerăm: Aparatul de filmat; Ce aparat alegem?; Ce trebuie pregătit; Cum se filmează; Filmarul sportului și trucaje; Dezvoltarea peliculei; Montajul, continuarea decauplajului; Sonorizarea filmului; Proiecția; Ecranul lat și ecranul vertical.

Cititorul va constata cu satisfacție că, în cadrul fiecărui capitol, după cunoștințele teoretice generale, autorul dă o serie de îndrumări practice în legătură cu tehnica filmării.

Explicarea termenilor tehnici, numeroasele fotografii, desene și scheme, înlesnesc înțelegerea textului.

Lucrarea este cu atît mai oportună cu cît în prezent asistăm la un proces de tehnizare a pregătirii sportivilor. Atît antrenorul cît și sportivii însiși trebuie să poaseze un larg bagaj de cunoștințe din domeniul cinematografiei care poate sluji cu o nebanuită fidelitate și eficiență măiestria sportivă.

prof. Ioan MUREȘANU

UN MARE CUTEZĂTOR: FRIDTJOF NANSEN

Într-unul din parcurile orașului Oslo milioane de oameni vizitează astăzi corabia ca o coajă de nucă, „Fram”. Dar, cu ani în urmă, cînd Nansen a cerut să o construiască și a pornit cu ea spre Polul Nord, oamenii l-au socotit nebun.

Ca să îndrăznești să străbăți întinsurile de gheață ale „morții albe”, este nevoie și de pricepere și de o mare rezistență.

Nansen le-a avut pe toate, deopotrivă. De unde? Din sportul de performanță! Încă din tinerete, acest viitor neînfricat explorator polar și savant de renume (Premiul Nobel — 1922), fusese de douăsprezece ori campion de schi-fond al Norvegiei și, așa cum scrie A. Talanov în biografia lui Nansen, campion mondial de patinaj viteză (Nansen ed. I. 1961, p. 27).

Întîia lui dovadă de îndrăzneală a fost traversarea Groenlandei cu schiurile: 800 km pe un ger de —50°, timp de 65 de zile (1888). În muzeul schiului de la Holmenkollen erau și astăzi mărturie glorioasă schiurile cu care Nansen și cei cinci însoțitori ai săi (doi norvegieni și trei laponși) au străbătut zi și noapte munții cu zăpezi și gheață ai Groenlandei (altitudine maximă 2.700 m).

Fără schiuri, fără cunoașterea perfectă a sporturilor de iarnă și fără calitățile pe care acestea le dezvoltă, Nansen ar fi putut pieri de zece ori pe vastele și nepătrunsele tărîmuri albe.

Tot schiului îi datorează Nansen atingerea celui mai înaintat punct la care ajunsesse în 1893 piciorul omeneș: 86° 15' latitudine nordică.

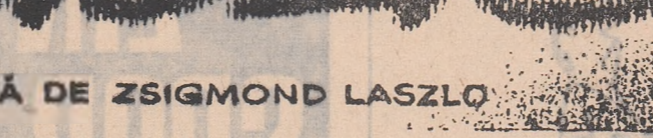
Schiurile „Spre pol” și „Pe schiuri peste Groenlanda”, ale lui Fridtjof Nansen, cuprind poepea unui mare cutezător. Dar și a unui mare sportiv.

Pistolul a detunat. Și, în aceeași clipă, ca și cum un dispozitiv electric ar fi deschis zăvoarele unui mecanism, cei șase alergători au pornit în cursă de 1.500 m.

Conducerea a luat-o imediat, Barlai. Nici un mușchi al feței nu i se încordă. Ochiul lui, de un albastru ce-nșuș, exprima siguranța: al lui este locul întîi! Percă ar fi fost vorba de o lege...

SCHIȚĂ DE ZSIGMOND LASZLO

„El are în toate succese. Poate că nici nu s-ar apuca de un lucru, dacă n-ar fi convins că va avea succes” — gîndea Tatrând, care în momentul acela era în urma lui Naszo și Kiss, pe locul al patrulea.

Gîndurile lui Tatrând se țeseau în continuare: „care este secretul succesului lui Barlai?” Păcat că nu putea medita la asta. Aproape că îi era necaz. Trebuie să fie atent la cadența și lungimea pașilor, la mișcarea miinilor, la ritmul respirației!

Erau acum pentru a doua oară în fața tribunei. Clasamentul nu se schimbase Atît doar că Kiss o luase înaintea lui Naszo. El rămăsese cu 3—4 metri în urma grupului frunz.

GLOZIE 5

Se reîntoarce la gîndurile lui: Barlai și succesele lui. „Erau din nou în fața tribunei. Ordinea nu se schimbase. Nici acum distanța dintre el și Barlai nu era mai mare de zece metri. Zîmbi satisfăcut. Deși gîndurile lui rătăceau, se ținea bine: a putut să se alăture grupului frunz. „Să se alăture! — De ce numai alit?” — se pomosori el. „De ce nu conduc. De ce mă multumesc cu atît, cînd în pasul cu cei din frunte, — pe stadioane, de parcă ar fi luat startul. Clara era frumoasă. Pentru o clipă, privirea lui Tatrând se ațîntă asupra ei. Dar fata zîmbea în altă parte.

„Barlai! Din nou Barlai, fulgeră în mintea lui Tatrând. Clara i-a zîmbit lui Barlai. Nici o îndolărie! Asta-i prea de tot. Clara și el se promisesea unui altuia. Iarna patinasera împreună, la cinema și la teatru erau nedespărțiți, la Joia Tineretului dansau împreună. Încă de timpuriu, în primăvară, se antrenaseră amîndoi pe stadion.

FILE DINTR-UN CAIET DE ÎNSEMNĂRI

Dumnicile unui nesportiv

Secretul lui Vilibald

Sint pirae care dispar deodată într-o grovă, o prăpastie sau sub un munte, ca să reapară miraculos, încercate cu misterele beznii pe unde-au rădăcit. Cu piraiile acestea l-am asemănat eu pe prietenul meu Vilibald pe care l-am pierdut din ochi timp de aproape două decenii, ca să-l reîntâlnesc, într-o dimineață strălucitoare, pe litoral, acum o vază sau două. Aveam ațitea să ne spunem după lungă despărțire, încât am uitat de marea ce se întindea nemiscată sub bolta de peruze. Trecuseră douăzeci de ani, ca-n romanul lui Dumas-tatăl, dar Vilibald își păstrase cândora și frăgezimea de altădată. În ciuda scărbităii care-i luase fără fir de păr pe ea, în ciuda ochilor care i se micșoraseră, parcă de-unică ai înșurărit pleoapelor, propriu miopilor și bunilor observatorilor ai vâleții.

Convorbirea începută acolo, pe prisma măririi, acum o vază sau două, n-am isprăvit-o, de fapt, nici azi încă, o reluăm de câte ori drumurile noastre înfructuează, fiindcă el aduce mereu miile de muanțe, miile de amănunte din paradisul pierdut al tineretii noastre comune.

Dar cine-i acest Vilibald și ce-a făcut el ca să merite un articol festiu, fără vrea actualizare gazetărească, fără vreo ispravă deosebită care să constituie prețelul nimerit spre a vorbi de dînsul? În primul rînd, nici nu-l cheamă așa, ci altfel, Vilibald fiind un nume pe care eu i l-am dat, probabil dintr-o afețiune isătită din comun, afețiunii ce ne fac să dărim lucrurilor și ființelor apropiate silabe născocite sau un grad foarte modest, care echivalează cu acela al ofițerilor de ordonanță în ierarhia militară. Ofițeri aceștia de ordonanță fac de toate, și fac totul cu trageri de inimă, cu pricepere, cu devotament. Imaginați-vă acum că Vilibald e ziarist și azi, așa cum l-am apucat în tinerete, ca să-l reîntâlnesc „bun în grad” la vîrsta cînd amintirile ne năpădesc de preținșind și cînd cu un ochi privești încă înainte, însă celălalt vede în urmă toate câte-au fost. Poartă aceeași pălărie, iarna pe ger, ca și acum treizeci de ani, o pălărie care pare fotolită, primăvara cînd o scoate, de găini și pisici pentru așternut peste noaptea.

Mai are însă Vilibald al meu și o altă profesiune, aceasta fără carnetul vreunei unități de creație, nici cu anii de serviciu trecut în vreo carte de muncă. Prietenul meu este, de cînd îl știu minte, apărătorul tuturor cauzelor drepte și al tuturor semenilor săi nedreptățiți, la fel cu alți colegi de breasla. E mereu pe drumuri, cînd într-un birou, cînd la vreun spital sau polițenic, cînd în căutarea responsabilului vreunei unități comerciale, pliedn pentru oameni care nu s-ar putea descurca singuri și care au nevoie de-un sprijin pentru a-și ușura viața. E atât de prins Vilibald în ceea ce face de dragul altora, atât de dirz întru apărarea celor ce i se adresează, încît e cu neputință să-i prinzi firul activității lor de peste zi. E tot atât de imposibil să înțelegi cînd mai are răgazul de a-și scrie articolele de pe urma cărora trăiește, stricându-i uneori și altora cite ceva din venitul lor.

N-am înțeles de unde vine sprinteneala, candora, frăgezimea, generozitatea, spontaneitatea lui Vilibald, promptitudinea sa în apărarea a ceea ce crede. Pînă deunăzi, cînd o cunoștință comună, vorbind de dînsul, și-a amintit de perioada în care prietenul meu juca fotbal, într-o echipă studențască din București, al cărei centru înaintaș a fost timp de mai mulți ani.

În clipa aceea s-a făcut, brusc, lumină în spiritul meu. Mi-am explicat, deodată, secretul lui Vilibald, modestia, îndrăjirea, optimismul, dinamismul, sprinteneala lui de „înaintaș” fără vreo emfază a semenilor săi neajutorați și mi-am spus, satisfăcut, că sportul e o bună școală a caracterului, un rezervor de energie chiar în anii aducerilor aminte.

Pînă și pentru ziaristii care scriu despre problemele grave ale economiei, despre zborurile cosmice, despre frumusețile fără seamăn ale acestei lumi a noastre!

George SBARCEA

ROMANCIERUL IONEL TEODOREANU DESPRE FOTBAL...

— Convorbire inedită consemnată în plumbul tiparului, după aproape patru decenii —

Renumit prin creația sa literară, prețuit pentru activitatea ce-o desfășura ca avocat, Ionel Teodoreanu își manifesta public pasiunea pentru sport. A îndrăgit, în special, boxul, dar a păstrat și fotbalului un loc de frunte în sentimentele și preocupările lui personale.

Dacă despre box i-am regăsit gândurile și într-un text despre Lucian Popescu, reprodus la începutul acestui an în paginile...

— Ce vă place mai mult, maestre, teatrul sau fotbalul? — a întrebat Ego Munteanu, portarul echipei noastre, care-și împărțea timpul între fotbal, facultatea de drept și spectacolele „Cărbușului”, ce-l aveau în frunte pe marele Constantin Tănase. — Vedeți dumneavoastră — a răspuns distinsul interlocutor — fiecare își are farmecul și atracția specifică. Pentru mine nu e nici o deosebire, pentru că în calitate de director de teatru trăiesc emoțiile „oamenilor mei” de pe scenă, după cum ca suportier teșean le împărtășesc pe cele ale „băieților noștri” de pe gazon. Dar în timp ce în teatru, cunoașterea piesei, pregătirile montării, structura regizorală și detaliile scenografiei urmează o evoluție firească, în fotbal nu știi niciodată ce va face „băiatul tău” de pe scena cu iarbă, ce scenete crează și cum le va rezolva el, ceilalți echipierii al săi și mai ales adversarii lor...

— Mă bucură că ne cunoaștem și am știut să vă întesnesc și un altfel de dialog, chiar între ulucile stadionului nostru, decît prin intermediul mingii și al efortului picioarelor.

— Voi reda, acum, ceea ce a spus scriitorul, în convorbirea în care se angajase succesiv cu fiecare dintre noi, cu aproape întreaga echipă.

— Mă bucură că ne cunoaștem și am știut să vă întesnesc și un altfel de dialog, chiar între ulucile stadionului nostru, decît prin intermediul mingii și al efortului picioarelor.

— Voi reda, acum, ceea ce a spus scriitorul, în convorbirea în care se angajase succesiv cu fiecare dintre noi, cu aproape întreaga echipă.

— Mă bucură că ne cunoaștem și am știut să vă întesnesc și un altfel de dialog, chiar între ulucile stadionului nostru, decît prin intermediul mingii și al efortului picioarelor.

nile ziarului „Sportul”, socotim util să redăm și unele dintre opiniile marelui prozator despre fotbal, exprimate într-o convorbire „colectivă” la care a participat și autorul acestor rânduri și cărora, le-a venit vremea să cunoască lumina tiparului, de-abia acum, după 36 de ani, opinii înveștimate în haina ineditului, anticipind cîteva file dintr-un probabil volum memorialistic...

— Ce vă place mai mult, maestre, teatrul sau fotbalul? — a întrebat Ego Munteanu, portarul echipei noastre, care-și împărțea timpul între fotbal, facultatea de drept și spectacolele „Cărbușului”, ce-l aveau în frunte pe marele Constantin Tănase.

— Vedeți dumneavoastră — a răspuns distinsul interlocutor — fiecare își are farmecul și atracția specifică. Pentru mine nu e nici o deosebire, pentru că în calitate de director de teatru trăiesc emoțiile „oamenilor mei” de pe scenă, după cum ca suportier teșean le împărtășesc pe cele ale „băieților noștri” de pe gazon. Dar în timp ce în teatru, cunoașterea piesei, pregătirile montării, structura regizorală și detaliile scenografiei urmează o evoluție firească, în fotbal nu știi niciodată ce va face „băiatul tău” de pe scena cu iarbă, ce scenete crează și cum le va rezolva el, ceilalți echipierii al săi și mai ales adversarii lor...

— Mă bucură că ne cunoaștem și am știut să vă întesnesc și un altfel de dialog, chiar între ulucile stadionului nostru, decît prin intermediul mingii și al efortului picioarelor.

— Voi reda, acum, ceea ce a spus scriitorul, în convorbirea în care se angajase succesiv cu fiecare dintre noi, cu aproape întreaga echipă.

— Mă bucură că ne cunoaștem și am știut să vă întesnesc și un altfel de dialog, chiar între ulucile stadionului nostru, decît prin intermediul mingii și al efortului picioarelor.

— Voi reda, acum, ceea ce a spus scriitorul, în convorbirea în care se angajase succesiv cu fiecare dintre noi, cu aproape întreaga echipă.

— Mă bucură că ne cunoaștem și am știut să vă întesnesc și un altfel de dialog, chiar între ulucile stadionului nostru, decît prin intermediul mingii și al efortului picioarelor.

— Voi reda, acum, ceea ce a spus scriitorul, în convorbirea în care se angajase succesiv cu fiecare dintre noi, cu aproape întreaga echipă.

— Mă bucură că ne cunoaștem și am știut să vă întesnesc și un altfel de dialog, chiar între ulucile stadionului nostru, decît prin intermediul mingii și al efortului picioarelor.

— Voi reda, acum, ceea ce a spus scriitorul, în convorbirea în care se angajase succesiv cu fiecare dintre noi, cu aproape întreaga echipă.

— Mă bucură că ne cunoaștem și am știut să vă întesnesc și un altfel de dialog, chiar între ulucile stadionului nostru, decît prin intermediul mingii și al efortului picioarelor.

— Voi reda, acum, ceea ce a spus scriitorul, în convorbirea în care se angajase succesiv cu fiecare dintre noi, cu aproape întreaga echipă.

— Mă bucură că ne cunoaștem și am știut să vă întesnesc și un altfel de dialog, chiar între ulucile stadionului nostru, decît prin intermediul mingii și al efortului picioarelor.

— Voi reda, acum, ceea ce a spus scriitorul, în convorbirea în care se angajase succesiv cu fiecare dintre noi, cu aproape întreaga echipă.

— Mă bucură că ne cunoaștem și am știut să vă întesnesc și un altfel de dialog, chiar între ulucile stadionului nostru, decît prin intermediul mingii și al efortului picioarelor.

— Voi reda, acum, ceea ce a spus scriitorul, în convorbirea în care se angajase succesiv cu fiecare dintre noi, cu aproape întreaga echipă.

— Mă bucură că ne cunoaștem și am știut să vă întesnesc și un altfel de dialog, chiar între ulucile stadionului nostru, decît prin intermediul mingii și al efortului picioarelor.

— Voi reda, acum, ceea ce a spus scriitorul, în convorbirea în care se angajase succesiv cu fiecare dintre noi, cu aproape întreaga echipă.

— Mă bucură că ne cunoaștem și am știut să vă întesnesc și un altfel de dialog, chiar între ulucile stadionului nostru, decît prin intermediul mingii și al efortului picioarelor.

— Voi reda, acum, ceea ce a spus scriitorul, în convorbirea în care se angajase succesiv cu fiecare dintre noi, cu aproape întreaga echipă.

— Mă bucură că ne cunoaștem și am știut să vă întesnesc și un altfel de dialog, chiar între ulucile stadionului nostru, decît prin intermediul mingii și al efortului picioarelor.

— Voi reda, acum, ceea ce a spus scriitorul, în convorbirea în care se angajase succesiv cu fiecare dintre noi, cu aproape întreaga echipă.

— Mă bucură că ne cunoaștem și am știut să vă întesnesc și un altfel de dialog, chiar între ulucile stadionului nostru, decît prin intermediul mingii și al efortului picioarelor.

— Voi reda, acum, ceea ce a spus scriitorul, în convorbirea în care se angajase succesiv cu fiecare dintre noi, cu aproape întreaga echipă.

— Mă bucură că ne cunoaștem și am știut să vă întesnesc și un altfel de dialog, chiar între ulucile stadionului nostru, decît prin intermediul mingii și al efortului picioarelor.

— Voi reda, acum, ceea ce a spus scriitorul, în convorbirea în care se angajase succesiv cu fiecare dintre noi, cu aproape întreaga echipă.

— Mă bucură că ne cunoaștem și am știut să vă întesnesc și un altfel de dialog, chiar între ulucile stadionului nostru, decît prin intermediul mingii și al efortului picioarelor.

— Voi reda, acum, ceea ce a spus scriitorul, în convorbirea în care se angajase succesiv cu fiecare dintre noi, cu aproape întreaga echipă.

— Mă bucură că ne cunoaștem și am știut să vă întesnesc și un altfel de dialog, chiar între ulucile stadionului nostru, decît prin intermediul mingii și al efortului picioarelor.

— Voi reda, acum, ceea ce a spus scriitorul, în convorbirea în care se angajase succesiv cu fiecare dintre noi, cu aproape întreaga echipă.

— Mă bucură că ne cunoaștem și am știut să vă întesnesc și un altfel de dialog, chiar între ulucile stadionului nostru, decît prin intermediul mingii și al efortului picioarelor.

— Voi reda, acum, ceea ce a spus scriitorul, în convorbirea în care se angajase succesiv cu fiecare dintre noi, cu aproape întreaga echipă.

— Mă bucură că ne cunoaștem și am știut să vă întesnesc și un altfel de dialog, chiar între ulucile stadionului nostru, decît prin intermediul mingii și al efortului picioarelor.

— Voi reda, acum, ceea ce a spus scriitorul, în convorbirea în care se angajase succesiv cu fiecare dintre noi, cu aproape întreaga echipă.

— Mă bucură că ne cunoaștem și am știut să vă întesnesc și un altfel de dialog, chiar între ulucile stadionului nostru, decît prin intermediul mingii și al efortului picioarelor.

— Voi reda, acum, ceea ce a spus scriitorul, în convorbirea în care se angajase succesiv cu fiecare dintre noi, cu aproape întreaga echipă.

— Mă bucură că ne cunoaștem și am știut să vă întesnesc și un altfel de dialog, chiar între ulucile stadionului nostru, decît prin intermediul mingii și al efortului picioarelor.

— Voi reda, acum, ceea ce a spus scriitorul, în convorbirea în care se angajase succesiv cu fiecare dintre noi, cu aproape întreaga echipă.

— Mă bucură că ne cunoaștem și am știut să vă întesnesc și un altfel de dialog, chiar între ulucile stadionului nostru, decît prin intermediul mingii și al efortului picioarelor.

— Voi reda, acum, ceea ce a spus scriitorul, în convorbirea în care se angajase succesiv cu fiecare dintre noi, cu aproape întreaga echipă.

— Mă bucură că ne cunoaștem și am știut să vă întesnesc și un altfel de dialog, chiar între ulucile stadionului nostru, decît prin intermediul mingii și al efortului picioarelor.

— Voi reda, acum, ceea ce a spus scriitorul, în convorbirea în care se angajase succesiv cu fiecare dintre noi, cu aproape întreaga echipă.

— Mă bucură că ne cunoaștem și am știut să vă întesnesc și un altfel de dialog, chiar între ulucile stadionului nostru, decît prin intermediul mingii și al efortului picioarelor.

— Voi reda, acum, ceea ce a spus scriitorul, în convorbirea în care se angajase succesiv cu fiecare dintre noi, cu aproape întreaga echipă.

— Mă bucură că ne cunoaștem și am știut să vă întesnesc și un altfel de dialog, chiar între ulucile stadionului nostru, decît prin intermediul mingii și al efortului picioarelor.

— Voi reda, acum, ceea ce a spus scriitorul, în convorbirea în care se angajase succesiv cu fiecare dintre noi, cu aproape întreaga echipă.

— Mă bucură că ne cunoaștem și am știut să vă întesnesc și un altfel de dialog, chiar între ulucile stadionului nostru, decît prin intermediul mingii și al efortului picioarelor.

— Voi reda, acum, ceea ce a spus scriitorul, în convorbirea în care se angajase succesiv cu fiecare dintre noi, cu aproape întreaga echipă.

— Mă bucură că ne cunoaștem și am știut să vă întesnesc și un altfel de dialog, chiar între ulucile stadionului nostru, decît prin intermediul mingii și al efortului picioarelor.

— Voi reda, acum, ceea ce a spus scriitorul, în convorbirea în care se angajase succesiv cu fiecare dintre noi, cu aproape întreaga echipă.

— Mă bucură că ne cunoaștem și am știut să vă întesnesc și un altfel de dialog, chiar între ulucile stadionului nostru, decît prin intermediul mingii și al efortului picioarelor.

— Voi reda, acum, ceea ce a spus scriitorul, în convorbirea în care se angajase succesiv cu fiecare dintre noi, cu aproape întreaga echipă.

— Mă bucură că ne cunoaștem și am știut să vă întesnesc și un altfel de dialog, chiar între ulucile stadionului nostru, decît prin intermediul mingii și al efortului picioarelor.

— Voi reda, acum, ceea ce a spus scriitorul, în convorbirea în care se angajase succesiv cu fiecare dintre noi, cu aproape întreaga echipă.

— Mă bucură că ne cunoaștem și am știut să vă întesnesc și un altfel de dialog, chiar între ulucile stadionului nostru, decît prin intermediul mingii și al efortului picioarelor.

— Voi reda, acum, ceea ce a spus scriitorul, în convorbirea în care se angajase succesiv cu fiecare dintre noi, cu aproape întreaga echipă.

ca o replică oarecum pudrăată cu un strat de delicată ironie la adresa gălăgioasei și ostilei galerii țesene.

— Eu socot că fiecare spectator — la fotbal, bunăoară, pentru a lua drept etalon cel mai popular sport — e un jucător nerealizat și că de aceea participă din plin — unii mai docili dar destul de intens, alții gălăgioși — după temperament! — dar trăind activ desfășurarea jocului, fiecare în felul mijloacelor sale de exprimare.

— Dacă ați juca și dv, ce post v-ar fi plăcut să ocupați, — în apărare sau în atac? — a fîmșit și el cu o întrebare internațională de mai tîrziu Misu Fănescu, azi și el un „îndrăb” colonel-pensionar, — ca să nu demonstreze că nu e timid.

— As fi vrut să fiu un al doisprezecelea jucător! — a venit răspunsul maestrului Ionel Teodoreanu. Și poate că i-ar fi urmat și argumentarea dacă o întrerupere din grupul flăcăilor cu tricourile albe, traversate de o dungă neagră, n-ar fi rezumat răspunsul.

— Păi, o echipă de fotbal n-are decît unsprezece posturi, unsprezece jucători — o replică meticolos, ca un viitor economist, Titu Stepleanu, un redutabil mijloc, care și-a aflat sfîrșitul, împreună cu copiii săi, ucisii în primul bombardament aerian, de la 4 aprilie 1944.

— Evident, — a relnsat firul „mărturisitor” sale sportive acesl savuros și inepuizabil Ionel Teodoreanu, din pricina căruia pauza se prelungea cu complicitatea arbitrilor, auditori la acele fermecătoare dialoguri.

— Dar eu am spus că aș vrea să fiu cel de-al doisprezecelea jucător, pentru a se afla astfel pe teren și unul care să tragă la poartă și să marcheze goluri! — a venit completarea, spirituală a marelui scriitor, completare dar și dojană blîndă la adresa noastră, căci în prima repriză scorul nu fusese deschis și ieșenii țineau să vadă goluri. Îe chiar și împotriva lor, dar să fie goluri, pentru a le putea „plînge” apoi, cu lacrimi de Cotnar sau de Bucium, de amarul eșecului sau de bucuria izbîndei.

V. FROIU

Campionii mondiali de tenis de masă învinși pe toată linia

Splendidă sală „AICHI” din Tokio, unde vor avea loc campionatele mondiale de tenis de masă din 1971, a găzduit întrecerile pentru titlurile de campioni ai Japoniei. Competiția, desfășurată cu citva timp în urmă, a însemnat o adevărată cavalcadă a surprizelor. Este suficient — credem — să precizăm că nici unul dintre faimoșii reprezentanți ai țării Soarelui Răsare la ultima ediție a „mondialelor” de la Stockholm (1967) n-a reușit să ajungă cel puțin într-o finală. Deținătorii titlurilor supreme, Sachiko Morisawa și Nobuhiko Hasegawa, au fost eliminați fără drept de apel. Iată de altfel ce relatează revista japoneză de specialitate „The table tennis report”.

„Concursul a reliefat un anumit progres general. Totuși, numărul meciurilor de clasă înaltă a fost prea mic. S-au evidențiat jucătorii tineri, posesorii ai loviturilor ofensive scurte, care sînt și buni apărători. În schimb, campionul lumii, Hasegawa, s-a prezentat slab. El a fost nesigur, iar în semifinale cu Kimura, a fost obligat tot timpul să se apere. În plus, tactica lui Kimura de a utiliza loviturile rapide s-a dovedit salutară. Dar, Hasegawa a pierdut și la echipe, unde el a fost întrecut de Takasaka, asupra căruia însă și-a

lăsat revanșa în sferturile de finală de la simplu masculin. Tot în același tur, Konno, locul 2 pe tabela mondială, a cedat la Kimura”. În continuare, publicația niponă se ocupă de întrecerile feminine, menționînd faptul că Morisawa, cea care a făcut furori la Stockholm — a cum a fost net depășită de echipe și individual de o tînără: Yukie Ozeki. Învinșă ar fi trebuit să fie mai activă și să folosească mai des loviturile lungi împotriva jocului energic, cu smeciuri tari, combinate cu lovituri „tăiate” foarte ascuțite ale lui Ozeki.

Iată și o scurtă biografie a noilor campioni: SHIGEO ITOH, student, 22 de ani, 1,68 m. 62 kg. Are o excelentă pregătire fizică, iar jocul lui se caracterizează printr-un forhand puternic și un topspin extrem de sigur. Itoh execută procedee tehnice cu o viteză debordantă. El are priza toc și folosește o paletă acoperită cu soft.

Noii campioni ai Japoniei: Shigeo Itoh și Yukie Ozeki

YUKIE OZEKI — studentă, 18 ani, 1,59 m. 49 kg, priza toc, paletă acoperită cu soft. Punctul ei forte îl constituie smeciul. Trebuie să devină însă mai mobilă. Rezultate: simplu bărbați, sferturi de finală: Hasegawa — Takasaka 3-0, Kimura — Konno 3-1, Nishi — Maede 3-0, Itoh — Takahashi 3-0, semifinale: Kimura — Hasegawa 3-2, Itoh — Nishi 3-0, finala: Itoh — Kimura 3-2; simplu femei, sferturi de finală: Ozeki — Morisawa 3-0, Fukuno — Fujiwara 3-0, Hirano — Hamada 3-1, Shimizu — Inoue 3-0, semifinale: Ozeki — Fukuno 3-0, Shimizu — Hirano 3-0, finala: Ozeki — Shimizu 3-1; finalele celorlalte probe: dublu bărbați: Itoh, Konno — Tanaka, Katoh 2-0, dublu femei: Ono, Hamada — Shimizu, Fujiwara 2-0, dublu mixt: Kawahara, Ozeki — Mabuchi, Fukuno 2-0, simplu juniori: Koga — Yamamoto 2-0, simplu junioare: Nakamura — Mikogai 2-1.

— Pentru că ne-ați vorbit despre emoțiile dv. în sala de teatru ca și în arena sportivă.

ANTRENORI CELEBRI

Cea mai cunoscută familie de fotbaliști din Brazilia — și după cum afirmă unii specialiști — chiar din lumea întreagă — este aceea a fraților Moreira. Trei frați, cel mai vîrstnic avînd 58 de ani și cel mai tînăr 47, sînt considerați la ora actuală drept „suveranii” fotbalului brazilian. Toți trei sînt antrenori ai unor echipe fruntașe braziliene, unul dintre ei — Aymoré — este chiar antrenorul echipei naționale. „Decanul”, Zezé Moreira, a deținut în trecut aceeași funcție, iar mezinul, Airton, a reușit să ducă echipa lui, Cruzeiro Belo Horizonte, la o victorie de mare răsunet asupra lui Santos. Trei frați, trei rivali, și în același timp, o „familie a fotbalului” cum nu mai poate fi înfîntată în alte părți ale lumii.

Cel mai vîrstnic dintre frații Moreira, Zezé (pe numele adevărat Alfredo) a fost în tinerete un excelent jucător pe postul de mijloc. Dar celebritatea l-a fost adusă numai după ce a început să ocupe banca rezervată antrenorilor. Primele succese le-a obținut cu echipa Botafogo, după care a trecut la Fluminense. Dar, cariera cea mai strălucită a cunoscut-o la Montevideo, unde antrenorul brazilian a reușit să introducă disciplina în rîndurile jucătorilor echipei Nacional, cucerind cu ei titlul de campioni ai Uruguay-ului. Zezé Moreira este considerat drept un „fanatic al disciplinei”, vedetele cele mai mari ale echipei antrenate de el nu au îndrăznit niciodată să ridice glasul sau să-și „descarce nervii” în prezența lui.

Asăzi, Zezé antrenează echipa Corinthians, una din cele mai bune formații care activează în campionatul statului Sao Paulo. Despre Aymoré Moreira se poate afirma că a avut mai mult succes decît fratele său mai mare. De ani de zile antrenor al echipei Palmeiras, el este și antrenorul reprezentativei braziliene pe care a dus-o, în 1962, la cucerirea, pentru a doua oară, a titlului de campioană a lumii. Puțină lume știe însă că Aymoré a cochetat, la începuturile carierei sale, cu... boxul. În 20 de meciuri susținute ca amator, el nu a cunoscut înfrîngerea și nu a fost doborât niciodată la poarta.

În sfîrșit, cel de-al treilea Moreira, Airton, a avut nevoie de mai mult timp pentru a se face remarcat. Acest lucru l-a realizat cu actuala lui echipă, Cruzeiro Belo Horizonte, pe care a întinerit-o radical. El este proprietarul unei mici fabrici de articole metalice la Belo Horizonte, dar acest lucru nu-l împiedică să fie și antrenor de fotbal. Airton trece drept un pedant, dar la Belo Horizonte mulți își pun mari speranțe în el. „Este cel mai liniștit dintre toți frații Moreira. Prin munca lui a realizat, în numai citiva ani, mai mult decît ceilalți Mo-

TERȚETUL MOREIRA

reira” — se afirmă despre Airton. Mulți văd în el pe antrenorul reprezentativei Braziliei la

championatele mondiale din anul 1974. Rămîne de văzut.

I. R.

Reîntîlnire cu Nae Georgescu

Se părea că, plecînd de pe gazonul din Giulești, „tunarul” Nae Georgescu, care slujise cu atîta devotament și abnegație Rapidului său drag, ar fi spus „adio” fotbalului. Dar, fără a sta pe gânduri, N. Georgescu a trecut la C. F. „Rapid” din divizia C, numai spre a nu se despartii de balonul rotund.

După un stagiu scurt, a primit oferța echipei Poliana Cîmpina, din divizia B, spre a-și continua activitatea fotbalistică alături de vechii săi conjuțeni din Pruhova. Acolo, „tunarul” trăiește acum „a doua tinerete”. De curînd, a fost ales căpitănul echipei, în cadrul unei emoționante ședințe a clubului.

Tot anul acesta (la 26 ianuarie), Nae Georgescu a

avut bucuria de a înregistra la „Starea Civilă” nașterea celei de-a doua fiice — Carmen.

Alături de soția sa, Ana, de Carmen

S. BAKCSY

DEPĂȘIRE INTERZISĂ

desen de N. Barbu

GELOZIE

4 Nu îndrăznești să înfrunți situația. Dacă nu mă iubeste, nu mă iubeste! Pe nimeni nu poți obliga să te iubească! Dar Clara, Clara de ce ești cu două fețe? Se impresionează el pentru o secundă? Nu, nu mă las! Adunîndu-și toate forțele, l-a apucat pe Naszo și l-a depășit, s-a apropiat de Kliss. „Tatrând a înnebunit”, gîndea Naszo, „sositrea e încă departe și îl începe deja sprintul? Dar nu-l las să evadeze”. Și Naszo a accelerat și îl ritmul, Barla forță și el. Dar degeaba. La turnanta dinaintea liniei de sosire a fost prins de Tatrând și Kliss. Cînd ajunseră în linie dreaptă Naszo era și el lîngă el. Emoția publicului creștea din clipă în clipă. Un astfel de final, la 100 m, încă nu văzuse. Parcă ar fi alergat sprinterilor de la 100 m. Cel patru alergători galopau într-o linie spre țintă. Kliss era în frunte cînd mai erau 20 de metri pînă la linia de sosire. Barla era pe locul doi, Tatrând și Naszo, într-o linie, pe locul trei. Dar lăcă că Barla îl ajunge din nou pe Kliss. Cel patru alergători luptau umăr la umăr. Din tribună se auzeau încurajări ritmice. Barla! Kliss! Barla! Kliss! Cele două nume parcă se contopeau. Tatrând nici nu auzea două nume diferite. În urechile lui suna un singur nume: Clara. Au sosit! Pentru o secundă, locul zgomotului a fost luat de

GELOZIE

5 plătiseau. Aștepta o singură mînuță, dar aceasta nu venea. „Mai repede, mai repede, bine ar fi să se așfîrească o dată”. Vru să întîndă și sînga pentru a termina mai repede și atunci observă că cineva îl ținea de braț. Privi alături. „Clara!” Aproape că strigă. În învîlmășeală nici nu o observase. — În sfîrșit, te-al întors și spre mine, — rise Clara, și în timpul concursului te-al uitat așa de sumbru la mine! Unde-ți era gîndul? Am vrut să-ți fac semn ca să îei conducerea. Zimbeam văzînd că Barla, care a fînt în primul tur capul în sus, la următoarele rîsușia din greu. Dar tu parcă te plimbi vîsînd într-un parc. Nu mi

Adriana Moroșan — în finală la floretă

LONDRA, 13 (prin telefon). Sîmbătă dimineață, floretistii noștri rămăși în competiție, Gh. Burlea și A. Ștefan, au evoluat în recalcificări. Burlea l-a înfrînt pe Pollet (Franța), de care a dispus cu 2-0 (5-1, 5-1). În asaltul următor, reprezentantul nostru a tras cu Tranquilli (Italia). După un meci viu disputat, italianul a câștigat cu 2-1 (5-2, 3-5, 5-3). Și, astfel, Burlea a fost eliminat din competiție. Aurel Ștefan n-a putut rezista nici măcar primului meci din recalcificări, cu D. Schwartz (Fr.), în fața căruia a pierdut cu 2-1. Deci, floretistii noștri au ieșit din cursa pentru titlu. La ora prînzului se cunoșteau trăgătorii finaliști: polonezii Koszjowski și Kaczmarek, sovieticul Iunienko, italianul Tranquilli, Hein și Bayerstättel, ambii din R.F. a Germaniei. Koszjowski, Bayerstättel, Iunienko și Hein s-au calificat direct prin turele de eliminare, în timp ce Tranquilli și Kaczmarek au suportat și asalturi dificile, în recalcificări. La floretă fete, în eliminări directe, Adriana Moroșan — singura dintre reprezentantele țării noastre rămăși în competiție — a tras înfrînt cu poloneza Halina Ballon pe care a învins-o cu 2-1. În asaltul următor, Moroșan a avut-o adversară pe sovietica Kozlenko. A câștigat Kozlenko, după un meci epuizant (2-1). Este de apreciat, însă, că, dacă ar fi fost ceva

mal calmă, Moroșan ar fi putut termina în avansul acestui meci, care l-ar fi asigurat un loc în finală. Or, așa, Moroșan avea să continue lupta pe planșă în recalcificări. S-au calificat direct în finală sovietelea Komarkina și Kozlenko, Seregy (Ung.) și Pulch (R.F.G.). Evoluând mai aproape de valoarea ei, Adriana Moroșan a ajuns în rîndul celor mai bune floretiste, pe căile întortocheate ale recalcificărilor. Ea a luptat foarte bine și înfrînt-o din nou pe poloneza Halina Ballon a învins-o mult mai ușor decît dimineața, cu 4-2 și 4-3. A fost victoria care i-a redat încrederea în sine. Flîndcă, după aceea, în fața franțuzoaicei Midavaine, reprezentanta noastră n-a primit decît o tuse: 4-1, 4-0! În urma acestor victorii, Moroșan s-a calificat în finala probei, împreună cu sovietica Antropova și cu cele patru floretiste intrate direct (amintite mai sus). Finala are loc duminică după-amiază. La floretă băieți, titlul de campion mondial de tineret a revenit polonezului Jerzy Kaczmarek, care a dispus, în baraj, de sovieticul Iunienko, cu 5-2. Clasament final: 1. Kaczmarek (Pol.) 4 v.d.b.; 2. Iunienko (U.R.S.S.) 4 v.d.b.; 3. Bayerstättel (R.F.G.) 3 v.; 4. Koszjowski (Pol.) 2 v.; 5. Hein (R.F.G.) 1 v.; 6. Tranquilli (It.) 1 v.

ATLETISM — Stadionul Tineretului, de la ora 9: Campionatul liceilor din București; stadionul Republicii, de la ora 9: Campionatul republican al școlilor profesionale (faza pe municipiul București); stadionul „23 August”, de la ora 9:30: Campionatul universitar pe echipe, etapa a IV-a; stadionul Olimpia (șos. Vitan), de la ora 9: HANDBAL — Stadionul Tineretului, de la ora 9: Universitatea II Buc. — Voința Odorhei (f. B), I.C.F. Buc. — Spartac Constanța (f. B), Politehnica Buc. — Politehnica Galați (m. B), Universitatea Buc. — Progresul Buc. (f. A), Șc. sp. 2 Buc. — Politehnica Buc. (f. B); stadionul Giulești, de la ora 14,30: Rapid Buc. — Mureșul Tg. Mureș (f. A), Confectia Buc. — Rulmentul Brașov (f. A), Rapid Buc. — Voința Buc. (m. B); CICLISM — Strada Cîmpinei, ora 8,30: Start în etapa a IV-a a „Cupei F.R.C.”; GIMNASTICĂ — Sala Floresca, de la ora 17: România — U.R.S.S., liber alese (feminin); LUPTE LIBERE — Sala Progresul, de la ora 9: Finalele campionatului național individual (seniori); CALARIE — baza hipică din Calea Plevei, de la ora 9,30: Concurs de obstacole; AVIAȚIE — Aerodromul Cîlceni, de la ora 10: Demonstrație cu ocazia deschiderii oficiale a sezonului sportiv aeronațional; IAHTING — Lacul Herăstrău, de la ora 10: Concurs inaugural; POLO — Bazinul Dinamo, de la ora 11: Dinamo — Rapid (divizia A); MOTO — Parcul Libertății, de la ora 8: Campionatul bucureștean al motocicletelor „Carpati”; etapa I; VOLEI — Sala Giulești, de la ora 9,30: Medicină — Penicilina Iași (f. A), Medicină — Semănătoarea (m. B); sala Dinamo, de la ora 8,30: Universitatea Brașov (f. B), Flacăra Roșie — Politehnica Brașov (f. B), Universitatea — Construcții (m. B); SCRIMA — Sala Floresca II, de la ora 9: Campionatul național pe echipe (seniori), etapa a III-a; RUGBY — Terenul Constructorilor, ora 9,30: Constructorul — Dinamo (div. A), „Cupa Primăverii”; teren Olimpia, ora 10,30: Olimpia — Tinerul Petrolist Ploiești; teren Tineretului IV, ora 11: Arhitectura — S. N. Olenița și Teren Aeronațional, ora 11: Aeronațional — Foresta Pitesti (div. B), „Cupa Primăverii”; BASCHET — Sala Floresca, de la ora 9: I.C.H.F. — Universitatea Iași (m. B), Voința — Mureșul Tg. Mureș (f. A), Politehnica — Clermont Ferrand (Franța), Steaua — Politehnica Buc. (m. A); sala Constructorul, de la ora 9: Universitatea — I.C.F. II (m. B); Șc. sp. 1 — Universitatea Iași (f. B), I.C.F. II — Pedagogic Constanța (f. B), Universitatea — Arhitectura (f. B); FOTBAL — Stadionul Republicii, ora 14,45: Steaua — U.T.A. (tineret); ora 16,30: Steaua — U.T.A. (div. A); stadionul Metalul Pantelimon, ora 11: Metalul Buc. — Flacăra Moreni (div. B); stadionul Laromet, ora 11: Rapid C. F. Buc. — Stuful Tulcea (div. C);

V. COSTA — A 4-a PERFORMANȚĂ MONDIALĂ A ANULUI

CLUJ, 13 (prin telefon). — Înotători din 6 țări sînt prezenți la întrecerile campionatelor internaționale ale României, care au început a seară în piscina olimpică din localitate. Reuniunea inaugurată a fost dominată de performanța excelentă a lui V. Costa, care la capătul unei

curse entuziasmante a oprit cronometrul la 68,5 sec. în proba de 100 m bras (nou record al țării și a patra performanță mondială a anului). Mai pot fi subliniate evoluția Anăd Andrei (70,2 la 100 m spate) și cele șase noi recorduri. Rezultate tehnice: 100 m

CEAMPELEA — COMPORTARE REMARABILĂ

Să conducă la individual compus și să mențină o diferență de numai 1,95 p. în clasamentul pe echipe în fața reprezentativei Uniunii Sovietice, multiplă campioană mondială și olimpică, în care evoluează gimnastele de tală Larisei Petrik, Zinaidei Voronina, sau Polinei Astahova, este o performanță remarcabilă pentru selecționata României. Intr-adevăr, la exercițiile impuse desăvîșite ieri în sala Floresca, gimnastele române au luptat de la egal cu fainoasele lor adversare, reușind — prin campioana țării — Elena Ceampelea, nu numai să conducă la individual compus, ci și să câștige un aparat — paralelele. Este o performanță onorabilă pentru componentele echipei noastre reprezentative, la care se mai adaugă și succesul de la birnă, aparat câștigat pe echipe de gimnastele noastre (46,20 — 46,15). Fără îndoie că la exercițiile

liber alese lupta va fi mai dură, oaspețele vor încerca să reafacă terenul pierdut. Dacă rezultatele noastre vor concura dezinvolt, fără teamă de faima adversarelor, atunci va fi posibil să consemnăm în final un rezultat remarcabil pentru gimnastele române, de bun augur pentru începutul anului olimpic. Așa cum era de așteptat, de la oaspețe s-au remarcat în deosebi Zinaidei Voronina și Larisei Petrik, gimnaste de mare clasă. Rezultate tehnice: pe echipe — U.R.S.S., 186,50 p. România 184,55 p.; pe aparate: sărituri — Petrik 9,50, Dupliacova 9,45, Karasova, Voronina și Ceampelea 9,40; paralele — Ceampelea 9,45, Voronina 9,40, Chiriță și Demianenko 9,35; birnă — Petrik 9,45, Ceampelea 9,40, Voronina 9,30; sol — Petrik 9,60, Voronina 9,55, Ceampelea 9,50; individual compus: Ceampelea 37,75, Voronina 37,65, Petrik 37,55.

POLONEZII DOMINĂ ÎN „CUPA F.R.C.”

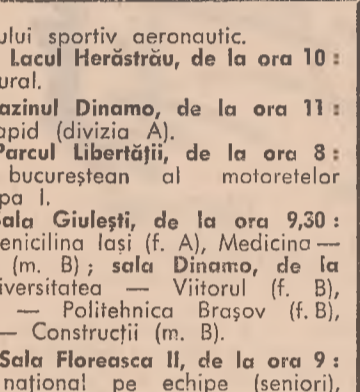
(Urmare din pag. 1) plutonul în care domnea liniștea și, asigurîndu-și, în scurt timp vreo 200 m avans, n-a mai putut fi ajuns decît... după linia de sosire. Cîștigînd această etapă el s-a instalat în fruntea clasamentului general, unde este talonat de 4 colegi de echipă. În aceste condiții este greu de presupus că astăzi — în ultima etapă — polonezii vor mai fi dețonați. Nici n-ar fi drept. Sînt efectiv cei mai buni în această întrecere. Clasamentul etapei a III-a (București — Ploiești — București, 120 km): 1. ANDRZEJ BLAWDZIN (POLONIA) 2h 52:45 (m. o. 41,6 km); 2. Zygmund Hanusik (Polonia); 3. Marian Forma (Polonia); 4. Marian Kegel (Polonia); 5. Zenon Czechowski (Polonia); 6. Constantin Grigore (România-tineret); 7. Vasile Tudor

(România-tineret); 8. Gh. Neagoe (Steaua); 9. Cristian Tudoran (România-tineret); 10. Czeslaw Polewski (Polonia) — același timp. Clasament general după trei etape: 1. A. BLAWDZIN 7h 48:22; 2. Z. Hanusik; 3. M. Kegel — același timp; 4. M. Forma 7h 48:22; 5. Z. Czechowski; 6. C. Grigore; 7. V. Tudor; 8. Gh. Neagoe; 9. C. Tudoran; 10. C. Polewski — același timp. Ultima etapă se desășoară astăzi dimineață pe circuitul din str. Cîmpinei (50 ture x 1,1 km. = 55 km). Startul la seniori se dă la ora 10, iar la juniori la ora 8,30. Etapa a II-a a juniorilor (50 km) a fost câștigată de ȘT. L. E. (T. M. Brăila) cu 1h 15:00, urmat — în același timp — de A. Ticleanu (Olimpia), P. Dolofan (Steaua) și în clasamentul general conduce brăileanul Ștefan Ene.

J.O. de vară se apropie! Pînă la marea întrecere din Mexic au mai rămas exact 180 zile. A venit vremea acum cînd fiecare întrecere, fiecare rezultat se cîntărește în severa balanță olimpică. Febra pregătirilor a urcat mercurul și în tabăra sportivilor noștri. „Pașaportul olimpic” a devenit un obiectiv apropiat. De mare actualitate. Nu peste multă vreme el va fi înfrînt cel sosit și că merită să fie purtătorii lui. CINE VOR FI ACEȘTIA? CUI I SE VA ÎNCREDINȚA MISIUNEA GREA DAR ONORABILĂ DE A REPREZENTA TRICOLORUL ROMÂNESC SUB SOARELE AZTEC? CUM SÎNT PREGĂTITE LOTURILE NOASTRE PENTRU MARELE EXAMEN MEXICAN? CE NE VA REZERVA FESTIVUL OLIMPIC?

Iată numai cîteva din întrebările care-l frîmîntă pe iubitorii de sport. Din dorința de a le răspunde — măcar la cîteva — ne-am adresat tovarășului ION BALAS, vicepreședinte al Comitetului Olimpic Român, care a avut bunăvoința să ne acorde interviul ce urmează: — Pe programul Jocurilor Olimpice figurează 20 de ramuri de sport. La cîte dintre ele vor participa reprezentanții țării noastre? — În stabilirea disciplinelor la care ne vom prezenta la cea de a XIX-a Olimpiadă s-a avut în vedere comportarea generală din ciclism, în lina al căror respect și precădere, rezultatele obținute în 1967. Ne-am orientat către acele ramuri de sport care ne botăre un mare interes pentru noi, reprezentanți onorabili, adică clasarea în primele șase locuri. În prezent se află în pregătire 227 de sportivi de la CANAC-CANOE, BOX, SCRIMA, LUPTE GRECO-ROMANE și LIBERE, TIR, ATLETISM, CANOTAJ, HALTERE, INOT SARATORII ÎN APA, VOLEI, POLO, IAHTING și CICLISM. Aceasta nu înseamnă, însă, că absolut toate vor fi prezente în Mexic. Delegația definitivă va fi stabilită mai tîrziu, după încheierea ultimei perioade de pregătire și după o serioasă verificare preliminară. Sînt cîteva ramuri sportive — de exemplu anul trecut sau al căror nivel general nu se află încă la înălțimea exigențelor olimpice — (inot, volei, polo, ciclism, în lina al căror respect și precădere, rezultatele obținute în prezent sunt foarte bune și merită să fie incluse în delegația definitivă. De altfel, o serie de amănunte ale pregătirii olimpice, și nu doar cele secundare, se cunosc, presa le-a dezbătut, așa că voi încerca doar un rezumat, o sinteză. După J.O. de la Tokio, unde comportarea unor sportivi și echipei noastre a fost analizată și o largă dezbateră publică pe marginea participării la Olimpiada niponă și, inevitabil, a nivelului la care se află sportivii noștri, mîntă din România. Tocă de atunci au fost elaborate măsurile de bază, au fost trasate liniile directoare pentru o dezvoltare reprezentare la Jocurile din Mexic. — Întrebare necesită un răspuns foarte larg, practic imposibil de cuprins într-un interviu. De altfel, o serie de amănunte ale pregătirii olimpice, și nu doar cele secundare, se cunosc, presa le-a dezbătut, așa că voi încerca doar un rezumat, o sinteză. După J.O. de la Tokio, unde comportarea unor sportivi și echipei noastre a fost analizată și o largă dezbateră publică pe marginea participării la Olimpiada niponă și, inevitabil, a nivelului la care se află sportivii noștri, mîntă din România. Tocă de atunci au fost elaborate măsurile de bază, au fost trasate liniile directoare pentru o dezvoltare reprezentare la Jocurile din Mexic. — Întrebare necesită un răspuns foarte larg, practic imposibil de cuprins într-un interviu. De altfel, o serie de amănunte ale pregătirii olimpice, și nu doar cele secundare, se cunosc, presa le-a dezbătut, așa că voi încerca doar un rezumat, o sinteză. După J.O. de la Tokio, unde comportarea unor sportivi și echipei noastre a fost analizată și o largă dezbateră publică pe marginea participării la Olimpiada niponă și, inevitabil, a nivelului la care se află sportivii noștri, mîntă din România. Tocă de atunci au fost elaborate măsurile de bază, au fost trasate liniile directoare pentru o dezvoltare reprezentare la Jocurile din Mexic.

Federatiilor, ca organe tehnice de specialitate, le-a revenit sarcina de a organiza și de a pregăti pentru nou ciclul olimpic de patru ani. În stabilirea lor s-au avut în vedere propunerile venite din întreaga țară, pe baza cărora au fost promovată și colaborarea sportivilor tineri, renunțîndu-se la acei care nu mai ofereau perspectiva progresului necesar în condițiile creșterii impetuoase a marilor performanțe. De altfel, pregătirea copiilor și juniorilor a ocupat și va ocupa în continuare, locul primordial în ansamblul de măsuri întreprinse în colaborare cu Ministerul Învățămîntului. Schimbului de mine, chezia și vitezei performanțe sportive românești, i se va acorda o mare atenție obiectivă și mai deșigur, mult mai departe decît Jocurile Olimpice din Mexic. — Au fost desemnați antrenorii și medicii loturilor, încercîndu-se o stabilitate cât mai mare în această privință, ceea ce răspunde unei cerințe primordiale a procesului de instruire. — Absolut de acord. În ceea ce privește nivelul pregătirilor olimpice, el se anunță încreștat. Asistăm la o diversitate de mijloace care răspund de fapt diversității și particularităților de instruire specifice fiecărui sport și în ultima instanță, fiecărui sportiv. Pe agendă figurează — cum am spus — o serie de îndatoriri, cu parteneri de cea mai bună calitate. Perioada calendaristică lunie-august va fi decisivă și ne va permite să tragem concluzii și în consecință, să deținem loturile, sînt prevăzute, de asemenea, cîteva „cure” la altitudine, ceea ce va îngădui o adaptare mai rapidă în Mexic. — Apropos înăntă, conșiderați că altitudinea orașului

ION BALAS vicepresedinte al C.O.R.

constituie un scop în sine și poartă înaintea de toate un caracter de pregătire și verificare. Ne întrecem în mod special rezultatele care vor fi obținute în lunile iunie-august în competiții internaționale de cîerță valoroasă. CONSTANTIA EUNELOR PERFORMANTE, CRITERIUL CEL

De vorbă cu ION BALAS vicepresedinte al C.O.R.

MAI OBIECTIV AL EVALUĂRII NIVELULUI DE PREGĂTIRE. — Ne îngăduim o precizare. Sperăm că sportivii noștri vor înțelege just nuanța exprimării „ELE NU CONSTITUIE UN SCOP ÎN SINE” și nu o vor transforma într-un paravan al unor evenimente eretici. Sosită ca o competiție de mare anvergură, un campionat mondial sau european, trebuie abordate cu toată responsabilitatea, chiar dacă participarea la ele figurează — teoretic — ca o etapă din planul general de pregătire pentru J.O. — Absolut de acord. În ceea ce privește nivelul pregătirilor olimpice, el se anunță încreștat. Asistăm la o diversitate de mijloace care răspund de fapt diversității și particularităților de instruire specifice fiecărui sport și în ultima instanță, fiecărui sportiv. Pe agendă figurează — cum am spus — o serie de îndatoriri, cu parteneri de cea mai bună calitate. Perioada calendaristică lunie-august va fi decisivă și ne va permite să tragem concluzii și în consecință, să deținem loturile, sînt prevăzute, de asemenea, cîteva „cure” la altitudine, ceea ce va îngădui o adaptare mai rapidă în Mexic. — Apropos înăntă, conșiderați că altitudinea orașului

1-0 cu Steagul roșu Brașov

Dinamo București la a 5-a victorie consecutivă

Stadion: Dinamo; timp: 20-25 de minute, au fost mai aproape de adevăr, adică mai aproape de ceea ce așteptăm de la echipele noastre de fotbal. Departe de a se resemna, ba, dimpotrivă, brașovenii, bine adunați în apărare, au ieșit din propriul teren mai des și mai hotărîți, s-au apropiat mai periculos de poarta lui Dănuț. În repriza secundă, meciul a oferit faze dinamice la ambele porți, s-a desfășurat într-un ritm alert, a fost echilibrat. La o poartă — Lucescu, Haidu și Dinu trîneau pe lingă bară sau Papuc reținea spectaculos mingi destul de grele. La cealaltă — Nicolae, Györfi, Pescaru și Alecu încercau să aducă egalarea, dar mingea ocolea cu încăpăținare poarta sau Dănuț apăra. Final atractiv. Pînă atunci însă (prima repriză — care a

apartînut bucureștenilor) am asistat la un joc modest, ca multe altele pe care le-am urmărit în acest retur. Pase greșite, aglomerări pe mijlocul terenului, lipsă de claritate în acțiunile ofensive. Și, era să uităm: un arbitraj slab. Dintr-o eroare a conducătorului de joc a fost marcat golul. În min. 30, Haidu, în plină viteză, a vrut să șuteze. A lufat și a căzut. Campo era lingă el. DAR NU L-A JENAT. Arbitrul, a acordat 11 m! Varga a transformat. Și, ca să-și continue seria eroilor, arbitrul Rotaru a trecut cu vederea în

1. F. C. Argeș 18 10 3 5 29-14 23
2. Steaua 18 9 5 4 31-20 23
3. Dinamo București 18 8 5 6 31-21 21
4. Farul 18 7 6 5 28-20 19
5. Jiul 18 8 3 7 26-20 19
6. U.T.A. 18 8 2 8 18-16 18
7. Rapid 18 8 2 8 23-24 18
8. Universitatea Cluj 18 7 6 5 28-20 19
9. Dinamo Bacău 18 9 0 9 22-30 17
10. Universitatea Craiova 18 8 1 9 24-24 17
11. Petrolul 18 8 1 9 18-17 17
12. A.S.A. Tg. Mureș 18 7 6 5 28-20 19
13. Progresul 18 6 6 6 18-14 16
14. Steagul roșu 18 5 4 10 12-24 14

Asăzi se vor disputa următoarele partide: „U” Cluj — Steaua; U.T.A. Brașov — Dinamo Bacău, A.S.A. Tg. Mureș — Progresul, Farul — Rapid; F. C. Argeș — Jiul, Steaua — U.T.A. (Stadionul Republicii, ora 18,30).

Intinina ora

ION TIRIAC ÎN FINALA TURNEULUI DE LA CATANIA

Turneul internațional de tenis de la Catania a intrat în faza finală. Ieri, în semifinalele competiției, Ion Tiriac l-a învins pe Kalogheropoulos cu 6-3, 6-3, 6-2 iar Mullighan l-a învins pe Ilie Năstase cu 6-1, 9-7, 6-2. Finala dintre Tiriac și Mullighan va avea loc azi. În proba de dublu bărbăți, cuplu român Tiriac-Năstase a înfrînt perchea Kalogheropoulos-Stone. Au câștigat jucătorii români 9-7, 7-5, care vor înfrîni în finală pe chilenii Corneo, Pinto Bravo. Azi dimineață, E.K.K. Dibar (România) va susține finala la simplu femei cu Gourley (Australia).

FLORIN GHEORGHIU A REMIZAT CU BENKO

Turneul de șah de la Monte Carlo a programat în runda a 9-a următoarele partide: Larsen-Uhlmann 1-0, Hort-Portisch 1-0, Botvink-Zimovitski 1-0, Gheorghiu-Benkó remiză, Fortinsh-Letzler 1-0, Damianovici-Fidevschi remiză, Smistov-Byrne remiză. Clasament: Larsen 7, Botvink 6½, Byrne 6, Hort și Smistov 5½, Gheorghiu și Fortinos 5, Benkó, Damianovici 4½ etc. Finala turneului de tenis de la Johannesburg: Okker-Riessen 12-10, 6-1, 6-4. La rugby: Cardiff-Barbarians 16-10 (5-3).

FINA ÎN PREZENT, în turneul internațional masculin de șah care are loc la Bamberg (Bavaria) s-au disputat două runde. În fruntea clasamentului se află Petrosian, Keres (U.R.S.S.), Bobolov (Bulgaria), Ivkov (Iugoslavia) și Donner (Olanda), cu cite 1,5 puncte. În runda a doua, Petrosian l-a învins pe Szabo. În prima rundă, campionul lumii Fecus remiză cu Unzicker.

LA ROSTOCK au început campionatul de natale ale R. D. Germane, în bazin acoperit. Iată principalele rezultate înregistrate: 100 m liber masculin Herbst 54,6; 200 m spate masculin Mathes 2:06,4; 200 m spate femei Sabine Steinhart 2:29,9; 400 m mixt femei Sabine Steinhart 5:19,5; 400 m liber masculin Mueller 4:13,8.

COMPETITIA DE PENTATLON MODERN, desfășurată timp de mai multe zile la Fontainebleau, a revenit sportivului Fox (Anglia) cu 5007 puncte. El a fost urmat în clasament de Frings (R. F. a Germaniei) — 4888 puncte. Marii favoriți au fost: Charles Hickox (masculin) a revenit lui Charles Hickox în 1:33,3. Mark Spitz s-a comportat sub așteptări în această probă.

VINERI s-au disputat mai multe întiniri contină pentru campionatul de fotbal al Angliei. Iată principalele rezultate înregistrate: Fulham — Manchester United 0-4; Liverpool — Sheffield United 3-0; Manchester United — Chelsea 1-0; Tottenham Hotspur — Leeds United 2-1; West Ham United — Nottingham Forest 3-0; New Castle — Ipswich Town 2-2; 3-2; în clasament conduce Manchester United cu 49 de puncte urmată de Leeds United cu 47 puncte.

Radio

ÎN SFERTURILE DE FINALĂ ale turneului internațional de tenis de la Monte Carlo (Franța) Lausanne (U.R.S.S.) a câștigat cu 6-4, 4-6, 9-7 în fața lui Goven (Franța), iar Pietrangeli (Italia) a dispus cu 6-3, 6-6, 6-2 de Hirsch (Anglia). În semifinalele probei feminine, Aschner (S.U.A.) a câștigat cu 6-3, 6-3 în fața lui Tatum (S.U.A.), iar Vripcikova (Cehoslovacia) a învins-o cu 2-6, 6-4, 9-7 pe Sheriff (Australia).

ÎN CADRUL campionatelor de natale ale Italiei, care s-au desfășurat în bazin acoperit la Milano, în cadrul Ateneo s-a parcurs distanța de 100 m fluture în 58,9. Chino a câștigat proba de 100 m spate în 1:02,9. Iar Sacchi pe cea de bras în 1:08,8.

ETAPA a 13-a a turului ciclist al Marocului (Larache — Rabat, 190 km) a fost câștigată de marocanul Mahmud. Plutonul a sosit cu o întârziere de 15 minute. Analizîndu-se irregularitățile comise pe traseu (iderul întrecerilor a fost amînat cu 100 de dirhami pentru atitudine ireverentă față de directorul curselor, iar doi marocani au fost eliminați), s-a decis anularea tuturor rezultatelor tehnice, menținîndu-se clasamentul din etapa a 12-a.

telex

Interviu consemnat de Romeo VILARA și Valeriu CHIOSE

Interviu consemnat de Romeo VILARA și Valeriu CHIOSE

telex

1-0 cu Steagul roșu Brașov

Dinamo București la a 5-a victorie consecutivă

Stadion: Dinamo; timp: 20-25 de minute, au fost mai aproape de adevăr, adică mai aproape de ceea ce așteptăm de la echipele noastre de fotbal. Departe de a se resemna, ba, dimpotrivă, brașovenii, bine adunați în apărare, au ieșit din propriul teren mai des și mai hotărîți, s-au apropiat mai periculos de poarta lui Dănuț. În repriza secundă, meciul a oferit faze dinamice la ambele porți, s-a desfășurat într-un ritm alert, a fost echilibrat. La o poartă — Lucescu, Haidu și Dinu trîneau pe lingă bară sau Papuc reținea spectaculos mingi destul de grele. La cealaltă — Nicolae, Györfi, Pescaru și Alecu încercau să aducă egalarea, dar mingea ocolea cu încăpăținare poarta sau Dănuț apăra. Final atractiv. Pînă atunci însă (prima repriză — care a

apartînut bucureștenilor) am asistat la un joc modest, ca multe altele pe care le-am urmărit în acest retur. Pase greșite, aglomerări pe mijlocul terenului, lipsă de claritate în acțiunile ofensive. Și, era să uităm: un arbitraj slab. Dintr-o eroare a conducătorului de joc a fost marcat golul. În min. 30, Haidu, în plină viteză, a vrut să șuteze. A lufat și a căzut. Campo era lingă el. DAR NU L-A JENAT. Arbitrul, a acordat 11 m! Varga a transformat. Și, ca să-și continue seria eroilor, arbitrul Rotaru a trecut cu vederea în

1. F. C. Argeș 18 10 3 5 29-14 23
2. Steaua 18 9 5 4 31-20 23
3. Dinamo București 18 8 5 6 31-21 21
4. Farul 18 7 6 5 28-20 19
5. Jiul 18 8 3 7 26-20 19
6. U.T.A. 18 8 2 8 18-16 18
7. Rapid 18 8 2 8 23-24 18
8. Universitatea Cluj 18 7 6 5 28-20 19
9. Dinamo Bacău 18 9 0 9 22-30 17
10. Universitatea Craiova 18 8 1 9 24-24 17
11. Petrolul 18 8 1 9 18-17 17
12. A.S.A. Tg. Mureș 18 7 6 5 28-20 19
13. Progresul 18 6 6 6 18-14 16
14. Steagul roșu 18 5 4 10 12-24 14

Asăzi se vor disputa următoarele partide: „U” Cluj — Steaua; U.T.A. Brașov — Dinamo Bacău, A.S.A. Tg. Mureș — Progresul, Farul — Rapid; F. C. Argeș — Jiul, Steaua — U.T.A. (Stadionul Republicii, ora 18,30).

Intinina ora

ION TIRIAC ÎN FINALA TURNEULUI DE LA CATANIA

Turneul internațional de tenis de la Catania a intrat în faza finală. Ieri, în semifinalele competiției, Ion Tiriac l-a învins pe Kalogheropoulos cu 6-3, 6-3, 6-2 iar Mullighan l-a învins pe Ilie Năstase cu 6-1, 9-7, 6-2. Finala dintre Tiriac și Mullighan va avea loc azi. În proba de dublu bărbăți, cuplu român Tiriac-Năstase a înfrînt perchea Kalogheropoulos-Stone. Au câștigat jucătorii români 9-7, 7-5, care vor înfrîni în finală pe chilenii Corneo, Pinto Bravo. Azi dimineață, E.K.K. Dibar (România) va susține finala la simplu femei cu Gourley (Australia).

FLORIN GHEORGHIU A REMIZAT CU BENKO

Turneul de șah de la Monte Carlo a programat în runda a 9-a următoarele partide: Larsen-Uhlmann 1-0, Hort-Portisch 1-0, Botvink-Zimovitski 1-0, Gheorghiu-Benkó remiză, Fortinsh-Letzler 1-0, Damianovici-Fidevschi remiză, Smistov-Byrne remiză. Clasament: Larsen 7, Botvink 6½, Byrne 6, Hort și Smistov 5½, Gheorghiu și Fortinos 5, Benkó, Damianovici 4½ etc. Finala turneului de tenis de la Johannesburg: Okker-Riessen 12-10, 6-1, 6-4. La rugby: Cardiff-Barbarians 16-10 (5-3).